

İSTANBUL
2022

MEDED SENSİN YA RASULELLAH
Sibel Aydın

Yayına Hazırlık
Aktif Ajans

Editör
Orhan Üstün

Kapak
Erkan Metiner

ISBN
978-625-7840-42-2

Baskı
1. Baskı: Ağustos 2022

Yayıncı Sertifika No
45735

Baskı ve Mücellit:

Orient Basım Yayın Sanayi Tic. A.ş
İkitelli OSB Mah. Giyim Sanatkarları 5-A 6-A Blok No: 315 Kat 3
Başakşehir / İkitelli / İstanbul
(0212) 549 65 85 (Pbx)
0542 549 65 24
Matbaa Sertifika No: 35724

© *Bu kitabın tüm hakları, yazarı ile anlaşmalı olarak yayınevine aittir.
İzinsiz, kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayımlanamaz.*

Adres:

© Gelenek Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Fevzi Çakmak Mh. 1110 Sk. No: 10/1 Esenler/İstanbul
Tel: 0212 562 01 71 - **Faks:** 0212 562 01 72
www.gelenek.com.tr

İNSANDAN OKUNAN KUR'AN YAŞAM SERİSİ -5

MEDED SENSİN YA RASULELLAH

Tasavvuf Yazarı

Sibel Aydın

Yazar ile iletişim

E-posta: sibelaydinakilim@hotmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/sibelaise.aydin>

Web: www.muhammednazim.com

İçindekiler

Teşekkür.....	11
Takriz.....	12
Ön Söz.....	15
Sana Rabbimin En Sevgili Hitabı.....	17
Hadislerin.....	21
Ey Gül Yüzlüm, Gül Kokulum!.....	22
Ya Rasulellah.....	24
Ey Yaratılmışların En Hayırlısı!.....	25
Ey Kainatın Efendisi!.....	26
Ya Resulellah!.....	27
Ey Güllerin Efendisi!.....	29
Ey İki Cihan Serveri!.....	30
Ey Sevgilim..!.....	31
Ey Ötelerden En Güzel Kokularla Gelen Sevgili.....	34
Ey Gönlü Gül, Dili Gülistan, Ruhu Cennet Kokan Sevgilim... ..	36
Ya Muhammed-ül Emin.....	37
Ey Gönüller Sultanı... ..	38
Ey Hamd Edenlerin En Hayırlısı... ..	41
Ey Cömertlerin En Hayırlısı... ..	43
Ey İnsanların En Hayırlısı.....	44
Ey Herşeyde Hep Önde Olan Liderimiz... ..	46
Ey Hakikatleri En Güzel Gören En Hayırlım... ..	47
Ey Varlıkların En Hayırlısı.....	50

Ey Konuşanların En Hayırlısı.....	51
Ey Herkesi Sevgisiyle Kuşatan	53
Ey Kalp Kırmayanların En Hayırlısı.....	54
Ey Allah'ın Resulu Sallelahu Aleyhi ve Sellem	55
Ey Gönülleri Konuşmasıyla Fetheden Sevgili	56
Ey Duyanların En Hayırlısı ve Hep Hayırlar Duyan.....	57
Ey Nebiyellah.....	59
Ey Rabbimin Habibi	60
Ey Hüzünlü Sevgili	61
Ey Namaza Aşık Sevdalım.....	63
Ey Namaz Kılmaktan Ayakları Şişen Namaz Sevdalım	65
Ey Kâbe'ye Aşık Sevgilim.....	66
Ey Günahkârların Umudu.....	67
Ey Orucu Çok Seven Sevgilimiz	68
Ey Peygamberlerin Sonuncusu.....	70
Ey İnsanlığın Onur Kaynağı	71
Ey Örnek Olanların En Hayırlısı ve Verenlerin En Cömerdi ...	72
Ey Nuru İlk Yaratılan Habib.....	73
Ey Medeniyeti Getiren En Medinimiz.....	74
Ey Habibellah	75
Ey Yoksulların ve Muhtaçların Dostu	77
Ey Sonsuz Kudret Sahibi Rabbim	78
Ey Rabbim.....	79
Ey Allah'ım Kabul Buyur	80
Ey Öğretmenlerin En Hayırlısı.....	82
Ey Medine'ye Hicret Eden Sevgili	83
Ey Gurbete Düşmüş Hüzünlü Sevgili.....	84
Ey Nebim	85
Ey Dünyayı Ardına Alan Sevgilim	87
Ey Helal Peşinde Koşanların En Hayırlısı	88
Ey Sevgilim	89
Ey Sultanlar Sultanı.....	90
Ey En Korkusuz Kahramanımız	92
Ey Hep Cananını Düşünen Cananım	93

Ey Gül Yüzlüm	94
Ey Bilenlerin En Hayırlısı	96
Ya Resulellah	98
Ey Ailesine Karşı En Hayırlı Olanımız	100
Ey Hane-i Saadetin Gülü Efendim.....	101
Ey Evlatlarına Karşı Babalıkta En Hayırlı Olan Sevgilimiz	104
Ey Nebim	105
Ey Ümmetine Merhametli Olan En Hayırlımız	106
Ey Evleniniz Çoğalmız Diye Buyuran Sevinç Kaynağımız	108
Ey Nebim	110
Ya Boşanmaya En Kötü Helal Diyen Resulellah.....	111
Ey Nebim	114
Ey Gönlü Gül ve Dili Gülistan Olan Sevgili	115
Ey Yâr	116
Ey Can ve Canan Olan	117
Ey Çocuklarını Çok Seven Sultanım	119
Ey Annesinin Gülü	121
Ey Gülüm.....	123
Ey Babaların En Hayırlısı.....	125
Ey En Hayırlı Evlat.....	126
Ey Canım Peygamberim.....	128
Ey Çocuklarını En Çok Seven En Hayırlımız.....	129
Ey Sevgili.....	131
Ey Selamı Bol Olan Sevgili.....	132
Ey Cebrail'e En Yakın Elçi.....	133
Ey Sevgisine Nice Canlar Feda Edilecek Yâr.....	134
Ey Kur'an'a Âşık Sevdalı.....	135
Ey Hadisleriyle Gönüllerimizi Dolduran Sultanımız	137
Ey En Hayırlımız	138
Ey En Güzel Sözlümüz.....	139
Ey En Sevgili.....	140
Sana Son Sözlerim Ey Sevgili.....	141

İTHAF

Âlemlerin en merhmetli ve en sevgi dolu öğretmeni, biricik gönül Sultanımız, başımızın tacı, ayağının tozuna kurban olduğum canım Peygamberim sallemallahu aleyhi ve sellem Efendimize talebe olmak isteyen tüm gönül dostlarıma ithaf ediyorum.

Teşekkür

E y Gönül Sultanım!

“Allah’ın kuluna teşekkür etmeyen, Allah’a da teşekkür edemez.” düsturu doğrultusunda Sana, bir şeyler anlatabilmek için günlük olarak yazdığım yazılarımın kitap olarak hazırlanmasında bana destek olan ve beni cesaretlendiren, yayından önce gecesini gündüzüne katıp ilk defa kendisine okuması için sunduğumda “Bu eseri, insanlığa sunalım.” diyen çok değerli hocam Muhammed Nazım ÖZALP’e çok teşekkür ederim...

Arka kapakta kullandığımız Gül kokulu Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in Kabri Şeriflerinin bu nadide ve güzel fotoğrafının izni için Engin UZUN beyefendiye ve fotoğrafı kullanmamız için kendisi ile iletişime geçip müsaade alan Muhammed Nazım ÖZALP hocama şükranlarımı sunarım.

Ayrıca tüm çalışmalarımda, bana Nûr ikliminden dualarıyla yardım ve destek veren, ayağının altı Cennet olan canım annemin rahmet dolu kalbine borçluyum.

Ey Duaları Kabul Olan Efendim sallallahu aleyhi ve sellem!

Onlar için ettiğim duayı inşallah Rabbim, Sen dua etmiş gibi kabul eder, onlardan razı olur, Senin şefaâtine nâil eder ve onları Cennet’ine alır. Âmin...

Sibel AYDIN

Takriz

Aziz okuyucu...
Sagıdeğer kardeşimiz peygamber aşkıyla tutuşarak kendi haliyle ve çevresel hallerle ilgili seyirlerini ve yakarışlarını satırlara yazarak ölümsüzleştirdi.

Yazılarını okudum. Her biri gönülden gelen itiraf ve serzenişlerdir. Her cümlesi, kalbinden doğan bir yakınma olarak Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem Efendimize yaptığı kalbi serzeniştir.

Tek mededin ve Allah'ın izniyle şefaatin temsilcisi olduğuna iman ettiği, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin, Allah'ın izniyle kendisinden ulaşacak şefaatin kuşatıcılığını dilemektedir.

Bu dilemekle birlikte, Nur-i Muhammedinin kapsayıcı Rauflüğünü ve Rahimliğini hissederek, tüm insanlığa bu nurun inişini isteyerek, Rabbine niyaz etmektedir. Niyazının makbul olmasını diler, kalbindeki Muhammedi aşkın daima kuşatıcı olmasını Rabbimizden niyaz ederim.

Muhammed Nazım ÖZALP

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Sıfatları Rahman ve Rahim olup mutlak adı Allah olanın gücü ve kuvvetiyle elimdeki şu kitabı okumaya başlıyorum...

Ey Güllerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem
TÜM GÜLLER Senin için...

Ön Söz

Ey Gönlümün Sultanı!

Sana bazı konular hakkında şikâyet etmeye çalışırken, bu hataların içinde kendi yaptığım yanlışlarım da var. Bazıları da görüp duyduklarımdır.

Ay parçam!

Öyle ümmetin var ki, gelsen belki ağlarsın hallerine, hayretler içerisinde kalırsın durumlarına, o üzüntü Seni parçalar, belki yıkar. Ama öyle de ümmetin var ki, görsen onlarla gurur duyarsın, sevinirsin, tebessümün kat kat artar, gözbeğün pırl pırl yanar.

Ey Sevgili,

Herkesin Sana, Senin Nûr'una, duana, merhametine ve şefkatine ihtiyacı olduğunu düşündüğüm için tüm insanlığı kapsayacak şekilde bizlere de dua etmeni istiyorum. Yardım dileniyorum Senden, Senin şefaatin istiyorum hepimiz için ve Uhud Savaşı'ndan sonra Allah'a yaptığın duayla asırlar sonrasında da seslendiğin gibi Rabbime sesleniyorum beşeriyet için:

“Ey Allah'ım!

Hamdın tamamı Sana mahsustur.

Ey Allah'ım!

Senin kapattığını hiç kimse açamaz. Senin açtığını da hiç kimse kapatamaz. Senin saptırdığına hiç kimse hidayet edemez. Hidayet ettiğini de hiç kimse saptıramaz. Vermediğini hiç kimse veremez. Verdiğine hiç kimse mani olamaz. Uzaklaştırdığını hiç kimse yaklaştıramaz. Yaklaştırdığını da hiç kimse uzaklaştıramaz.

Ey Rabbim!

Bizim üzerimize bereketinden, fazlından, rahmetinden ve rızkıdan bol bol ihsan eyle.

Ey Allah'ım!

Ben Senden ebedî ve kesilmeyen bir nimet istiyorum. Korku gününde yardım istiyorum.

Ey Allah'ım!

Bize verdiğinin ve vermediğinin şerrinden Sana sığınıyorum.

Ey Allah'ım!

Bize imanı sevdire. Kalbimizde onu süslü kıl. Bize küfür, fık ve isyanı sevdirtme. Bizi doğru kimselerden eyle. Bizi Müslüman olarak öldür. Müslüman olarak dirilt. Bizi Salih kullarına ilhak eyle. Mahcup olmaksızın ve fitneye düşmeksizin onların zümresine ilhak eyle..." Âmin...

02.03.2022

Sibel AYDIN

Sana Rabbimin En Sevgili Hitabı

“**G**erçekten biz insanı, en güzel biçimde yarat-
tık.” (Tin Sûresi ayet: 4)
Ey Âlemlere Rahmet Olarak İnen Sevgilim!

Rabbimiz, Senin için Yüce Kur’ân’ında hak peygamber ve habib oluşunu, niçin yaratıldığını ve Sana nasıl itaat etmemiz gerektiğini buyuruyor. Canım Efendim sallallahu aleyhi ve sellem, Mukaddes Kitab’ın pek çok ayetinde Senden bahsediliyor ve ben de bu yüce ayetlerden bir kısmını Senin için yazdım. İşte, Rabbimin Sana hitapları:

“(Ey Resulüm!) (Biz) seni ancak âlemlere bir rahmet olarak gönderdik.” (Enbiya Sûresi ayet:107)

“(Ey Resûlum!) (Biz) seni ancak bütün insanlara müjdeci ve bir korkutucu olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bunu bilmezler.” (Sebe Sûresi ayet: 28)

“Ey Peygamber! Şüphesiz ki biz seni bir şahit, bir müjdeci ve bir korkutucu olarak gönderdik.”

“Ve Allah’a O’nun izni ile bir davetçi ve nurlandıran bir kandil olarak gönderdik.” (Ahzâb Sûresi ayet: 45- 46)

“(Resulüm!) De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.”

“De ki: Allah’a ve Resulü’ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.” (Âl-i İmran Sûresi ayet: 31-32)

“Hem Allah’a ve Râsûlü’ne itaat edin! Tâ ki merhamet edilesiniz.” (Âl-i İmran Sûresi ayet: 132)

“Kim Peygamber’e itaat ederse, böylece muhakkak Allah’a itaat etmiş olur...” (Nisâ Sûresi ayet: 80)

“Muhakkak ki biz seni, bir müjdeleyici ve bir korkutucu olarak hak ile gönderdik. Ve hiçbir ümmet yoktur ki, içlerinde bir korkutucu gelip geçmiş olmasın.” (Fâtır Sûresi ayet: 24)

“O (Allah), ümmîler (Araplar) içinde, kendilerinden bir peygamber gönderendir; (o peygamber) onlara O’nun ayetlerini okuyor, onları (günahlardan) temizliyor ve onlara Kitâb’ı ve hikmeti öğretiyor. Hâlbuki (onlar) daha önce gerçekten apaçık bir dalâlet içinde idiler.” (Cum’a Sûresi ayet: 2)

“Hem (o peygamber) onlardan (Araplardan) başkalarına (da bütün cin ve insanlara peygamber gönderilmiştir) ki henüz kendilerine kavuşmamışlardır. O, Azizdir, Hâkimdir.” (Cum’a Sûresi ayet: 3)

“Nitekim kendi içinizden size ayetlerimizi okuyan, sizi temizleyen, size Kitab’ı ve hikmeti ve size daha bilmediklerinizi öğreten bir Resul gönderdik.” (Bakara Sûresi ayet: 151)

“Şanım hakkı için size kendinizden öyle izzetli bir Resul geldi ki, sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir; size düşkündür, mü’minlere Rauf (pek şefkatli)dir, rahim (fıtraten pek ziyade merhametli)dir.” (Tevbe Sûresi ayet: 128)

“O, onu (İslâm’ı), bütün dinlere üstün kılsın diye Resûlünü hidayet ve hak olan dîn ile gönderendir. Şahid olarak Allah yeter! Muhammed, Allah’ın Resûlüdür.” (Fetih Sûresi ayet: 28-29)

“Ve muhakkak ki Sen, gerçekten yüce bir ahlak üzerindesin.” (*Kalem Sûresi ayet: 4*)

“...Peygamber size ne verdiyse, artık onu alın; si-ze neyi de yasakladıysa, ondan hemen kaçın! Şüphesiz ki Allah, azâbı pek şiddetli olandır.” (*Haşr Sûresi ayet: 7*)

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin! Peygambere de itaat edin. (Tâ ki) amellerinizi boşa çıkarmayın!” (*Muhammed Sûresi ayet: 33*)

“Âlemlere bir korkutucu (bir uyarıcı) olsun diye, Furkân’ı (hak ile batılı ayıran Kur’ân’ı) kuluna indiren (Allah) ne yücedir!” (*Furkan Sûresi ayet: 1*)

**EY SÖZLERİYLE
HAYATIMA ANLAM KATAN SEVGİLİ!**

Senin mübarek sözlerinden Senin peygamberliğini, Seni nasıl sevmemiz gerektiğini daha iyi öğrenebilmek için Senin sözlerinle Sana sesleniyorum. Lütfen kabul buyur. Meded Sensin ya Resulellah sallallahu aleyhi ve sellem...

Hadislerin

“**K**im bana itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur. Kim de bana asi olursa Allah’a asi olmuş olur.” (*Hadis-i Şerif, Sahih-i Müslim*)

“Kim ki, Allahü Teala’dan başka ilah olmadığına ve Muhammed Mustafa’nın sallallahu aleyhi ve sellem, Allahü Teala’nın Resülü olduğuna şahadet ederse, Hz. Allah (c.c.) ona cehennemi haram kılar.” (*Hadis-i Şerif, Sahih-i Müslim*)

“Kim inanarak beni Medine’de ziyaret ederse ben ona şahid ve şefaathçi olurum.” (*Hadis-i Şerif, Beyhaki*)

“Peygamberlerin evveli Âdem (a.s.), ahiri de Muhammed (s.a.v.)’dir.” (*Hadis-i Şerif, Kenzü’l-Ummal*)

“Hiçbiriniz beni kendinden, anne-babasından, evlatlarından daha artık sevmedikçe kâmil manada iman etmiş olmaz.” (*Hadis-i Şerif, Buhari, İman, 8; Eymen, 3; Müslim, İman, 69-70*)

“Allah’ın Peygamberinin haram kıldığı, Allah tarafından haram kılınan gibidir.” (*Hadis-i Şerif, Tirmizi, İlim, 10*)

“Sözlerin en güzeli Allah’ın Kitap’ı, yolların en doğrusu Muhammed’in (s.a.v.) yoludur.” (*Hadis-i Şerif, Buhari, Edeğ, 70; İ’tisam, 2; Müslim, Cuma, 43*)

“Sizler benim arkadaşlarımsınız. Kardeşlerim, beni görmedikleri halde bana inanan ve yolumdan gidenlerdir.” (*Hadis-i Şerif, Ramuzu’l-Ehadis, s. 361, Hadis No: 4460*)

Ey Gül Yüzlüm, Gül Kokulum!

Ben, babam İbrahim’in duası, kardeşim İsa’nın müjdesi ve annemin rüyasıyım.” (Nesefî, c.1. 126) diyerek Sen hakiki bir tecelli oldun ve şereflendirdin kâinatı. Geleceğin apaçık biliniyordu ve oğullarımızdan daha kolay bilineceğin de bahsedilmişti Kur’an-ı Kerim’ de;

“Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, O’nu (o peygamberi)kendi oğullarını tanımakta oldukları gibi tanır...” (Bakara Suresi ayet: 146) diye Senden bahsetmişti Yüce Rabbimiz. Hani Seni, Yahudi âlimi olup daha sonra İslâmı ile şereflenen Abdullah bin Selâm’ın, Seni oğlundan daha kolay tanıdığını anlatırken Hz. Ömer’e, hanımının belki kendisini aldatabileceğini söylüyor; ama Sende yalanın olmadığını anlatıyor asırlar sonra gelen bizlere de.

Belki bizlere nasip olmadı o gül yüzünü görmek; ama yemin ediyoruz görsek Seni, bütün geçmişimizi ve tanıdığımız her şeyi unuttur, yalnızca Sana kilitleniriz. Tanıyordu, tanıyorduk Seni bütün yaratılmışlar olarak... Tanıttırdı bize Mevlâmız Seni ve Senden haberler de vermişti bizlere Rabbimiz... İşte ey Sevgili, Yuhanna İncili’nde Senden bahsedilen kısımlar;

“Faraklit (Hz. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem), öyle bir Ruhu’l-Kudüs’tür ki, Rabbi O’nu benim isimle (yani peygamber olarak) gönderecektir. O, size her şeyi öğretecek

ve benim size söylediklerimi de tekrar hatırlatacaktır.” (Yuhanna Bab: 14, ayet: 26)

“Faraklit geldiğinde benim için şahitlik edecektir ve siz de bana şahitlik edersiniz.” (Yuhanna, Bab:15, ayet: 26-27)

“Ben size hakkı söylüyorum. Benim gitmem sizin için hayırlıdır; çünkü ben gitmezsem Faraklit size gelmez. Ama ben gidersem O’nu gönderirim.” (Yuhanna, Bab:16, ayet: 7)

“Faraklit geldiğinde bütün âlemi, hataları sebebiyle kınar ve onları terbiye eder.” (Yuhanna, Bab:16, ayet: 8)

Sana binlerce salât-ü ve selâm olsun ey Allah’ın Resülü...

Binlerce salât-ü ve selâm olsun ey Allah’ın Sevgilisi...

Sana binlerce salât-ü ve selâm olsun ey Allah’ın vahyinin emin temsilcisi...

Sana binlerce salât-ü ve selâm olsun ey Allah’ın Resülü...

Binlerce salât-ü ve selâm olsun ey Allah’ın Sevgilisi...

Sana binlerce salât-ü ve selâm olsun ey Allah’ın vahyinin emin temsilcisi...

Ya Rasulellah

Cok acizce, içimizden geldiğince O'na niyaz ediyoruz Senin hürmetine. Çünkü Sen olmasan âlemleri yaratmayacağını buyuruyor Rabbimiz.

Sen varlık sebebimizsin, Sen yaratılış gayemizsin, Sen çıkış noktamızın, Sen şefâat kapımızsin, Sen sevgi doruğumuzsun, Sen Sevgililer Sevgilisi'nin en sevdiği Habibisin...

Ey Nebi, ne olur âhir-zaman ümmetine affedilmesi için şefâat eyle, dualarında bize de yer ayır.

Merhametlilerin en merhametlisi...

Umutların hepsi Sende...

Hayırlar vardır her şeyinde...

Amade bütün kalpler bir tek kelimene...

Misk kokulum, gül yüzlüm...

Muhacirin, ensarın, ashabın olamadık ama...

En güzel sevgilerle doldurduk kalbimizi Senin adınla...

Dilimiz doldursun ruhlarımızın boş kalan kısımlarını salâvatlarınla.

Sallellahu aleyhi ve sellem...

Ey Yarattılmışların En Hayırlısı!

Sana âşık, Sana sevdalı, Senin uğrunda canlarımı seve seve feda edebilecek öyle mecnunların var ki yıllardır Sana hasret yaşadılar ve biz de öyle yaşıyoruz. “Anam-babam Sana feda olsun ya Resûlullah” diyemediler, diyemedik abdest suyuna ellerini, yüzlerini süren yiğitlerin gibi; ama ümmetinin içinde hiç şüpheye düşmeden uğrunda canlarını feda edebilecek aşkınla yananların var.

Seni rüyalarda görebilmek için o kadar uğraşanlar var ki, her dua Sana geliyor ey Sevgili! Adın anılınca gözleri yaşaran, dilleri Sana salât ve selâmlarla dolan, kalplerindeki tek yâr Sen olan, rüyalarla-hülyalarla Sana ulaşabilmek için yanan sevdalıların her gün Sana yeniden sevdalanıyor.

Sen bizim için çölde bir vahasin, kutupta yanan ateşsin, kuruyan dudaklarımızın suyusun, Sen Rabbimizden bize bir rahmet vesilesi ve bir lûtfusun ey Kur’an’ımızın biricik ve eşsiz Muhammed’i sallallahu aleyhi ve sellem...

Ey Kainatın Efendisi!

Rüyalarımnda Seni görebilmek için çok dua ettim, yalvardım Rabbime. Kendim Seni görüp tarif etmek istemedim; ama Sana âşık olanların Senin hüsnü cemalini öyle bir anlatmışlar ki, sanki ben de görmüşçesine yıllardır Senle yaşadım. Bir gün geleceğine inanıyorum bana da ve Sana sevdalılarına da...

Ey Canım Efendim sallallahu aleyhi ve sellem!

Osmanlı devrinde Sana sevdalı âlimlerimizden olan Ahmet Cevdet Paşa, Senin hüsn-ü siret, cemal-i sûretini ve kemâl-i cemalini bir özet haline getiren bir çalışma yapmış.

Bu çalışması Kıyas-ı Enbiya adlı eserinin 4. cüzünde, “Bazı evsaf-ı Seniyye-i Muhammediyye” başlığı altında gerçekleşmiş. Seni çok güzel anlatmış.

Güzel Efendim sallallahu aleyhi ve sellem, Seni anlatmaya belki de paşa kelimeler bulamadı ama bizlerin hayal dünyasında Senin nur-u cemalini görmüşçesine içimize doldurdu. Allah razı olsun Ahmet Cevdet Paşa’dan.

Ya Resulellah!

İşte Sana Seni anlatan cümleler:

“...Mübarek cismi güzel, hep azası mütenasip (uygun, aralarında muntazam bir nispet bulunan), endamı gayet matbu, alını ve göğsü ve iki omuzlarının arası ve avuçları geniş, boynu uzun ve mevzun (yakışıklı, her bir vasfı ölçülü) ve gümüş gibi saf, omuzları ve pazuları ve baldırları iri ve kalın, bilekleri uzun, parmakları uzunca, elleri ve parmakları kalınca idi. Mübarek cildi ise ipekten yumuşak idi. Kemal-i itidal üzere büyük başlı, hilal kaşlı, çelme burunlu, oval yüzlü idi. Kirpikleri uzun, gözleri kara ve güzel, büyücek ve iki kaşının arası açık fakat kaşları birbirine yakın idi.

O Nebiyy-i Mücteba (seçilmiş, kıymetli peygamber), ezherüllevn (rengi nurlu, parlak) idi yani ne ak ne da kara esmer, belki ikisi ortası ve gül gibi kırmızıya maik (benzer) beyaz ve nurani ve berrak olup mübarek vücudunda nur lemean (parlardı) ederdi. Dişleri, inci gibi abdar (parlak, sağlam vücutlu) ve tabdar (ışıklı, parlak, bükümlü, kıvrımlı) olup söylerken ön dişlerinden nur saçılır; gülerken fem-i saadeti (saadetli ağzı), bir latif (mülayim, yumuşak, nazik, güzel) şimşek gibi ziyalar (ışıklar) saçarak açılır idi.

Âlem-i bekaya (geride kalanların dünyasını) rihlet (göçmek, ölmek) buyurdıklarında saç, sakalı henüz ağarmaya başlamış, başında biraz ve sakalında yirmi kadar beyaz var idi.

Havassı (duyular) fevkalade kavi (sağlam, kuvvetli) idi. Pek uzaktan işitir ve kimsenin göremeyeceği mesafeden görür idi. Elhasıl (sözün özü), en mükemmel ve müstesna surette yaratılmış bir vücud-ı mes'ud (mutlu vücudu) ve mübarek idi... O'nu ansızın gören kimseyi sevgi alırdı ve O'nunla ülfet ve musâhabât (sohbetler, konuşup görüşmeler) eyleyen kimse, O'na can ü gönülden âşık ve mühib olurdu. Ehl-i fazl'a (kerem, ilim sahibi), derecelerine göre ihtiram (hürmet, saygı) eylerdi. Akrabasına dahi pek ziyade (çok, bol, fazladan) ikram eylerdi. Lâkin onları, kendilerinden efdal (daha faziletli) olanların üzerine takdim etmezdi.

Hizmetkârlarını pek hoş tutardı. Kendisi ne yer ve ne giyerse, onlara dahi onu yedirir ve onu giydirir idi.

Sahi (cömert, eli açık, herkese iyilik etmek isteyen) ve kerim (her şeyin iyisi, faydalısı), şefik (şefkatli, esirgeyen, merhametli) ve rahim (rahmet edici, bağışlayan), şeci' (kahraman, yiğit) ve halim (yumuşak huylu, hoş muamele yapan) idi. Ahd ü va'dinde (söz vermede) sabit, kavlinde (sözünde) sadık idi. Elhasıl, hüsn-i ahlakça (ahlak güzelliği) ve akl-ü zekâvetçe (keskin anlayışı olan akıl) cümle nasa (insanlara) faik (üstün) ve her türlü medh ü senaya layık idi.

Yemede, giymede kadar-ı zaruret (yoksulluk derecesinde) ile iktifa (yetinir) ve ziyadesinden iba eylerdi (çekinirdi).

Ey Güllerin Efendisi!

Hani bir gün Ebu Cehil yanına gelmişti de Sana “Ya Muhammed, ne kadar çirkinsin.” demişti de Sen ona “Doğru söyledin.” demiştin. Biraz sonra Ebu Bekir ra., gelmişti ve “Anam-babam Sana feda olsun Ya Resûlullah, ne kadar güzelsin.” demişti de Sen O’na da “Doğru söyledin.” diyerek mukabelede bulunmuştun.

Arkadaşların daha sonra ikisine de aynı cevabı neden verdiğini sorduğunda Sen “Mü’min, müminin aynasıdır.” diyerek yanıt verdin ve ne kadar temiz, pak ve gerçek olduğunu asırlar sonra bizlere de öğrettin.

Sen, bir aynaydın bizler için. Sen demiştin ki; “Hakiki mü’min odur ki, görünce Allah’ı hatırlatır.” Senin adın anılınca bile kalbimiz coşuyor, imanımız Allah’a doğru koşuyor. Hele bir de Seni görseydik... Ama olsun, kadere boyun eğmeliyiz. Şeytana arkadaş olmamalıyız “keşke” diyerek. Sensiz ama Senleymiş gibiyiz sünnetleriyle ey Sevgili...

Ey İki Cihan Serveri!

Senle yaşamış ve Seni görmüş insanlar ne kadar mübarekler, ne kadar sevgililer...

Gül'ün yanında duran Gül gibi olamasa da Gül kokusu gibi etrafına kokular saçarlardı. Senin zamanında yaşamış, Senin sohbetlerine katılmış, Seni görenler Senle olmaktan ne kadar huzur bulmuşlardı...

Senin Nûr'unun nûruyla nurlanmışlar, ilminden faydalanmışlar ve onlar Sen gidince hayattan zevk almaz, alamazlar olmuşlar.

Tıpkı Muhammeden Resûlullah diyemeyen, eziyetlere maruz kalıp Ehad Ehad diyen Bilal-i Habeş gibi...

Ey Sevgilim..!

Seni görenler anlatıyor Seni çağlar öncesinden bize seslenerek. Allah, onlardan razı olsun. En Sevimlimiz, onlardan Seni öğrenmeye çalışıyoruz hepimiz.

❖ Hz. Âişe (r.a.)'ye:

“Bana Resûlullah'ın ahlâkından haber ver.” dedim. Hz. Âişe: “Sen Kur'an okuyor musun?” dedi. “Evet, okuyorum.” dedim. Hz. Âişe: “İşte O'nun ahlâkı Kur'an'dır.” dedi. *(Müslim, Sa'd bin Hişam'dan)*

❖ Hz. Hasan (r.a.) naklediyor:

“Resûlullah Efendimiz, yaratılıştan heybetli ve muhteşemdi. Mübarek yüzü, dolunay hâkindeki ayın parlaklığı gibi nûr saçardı. Orta boyludan uzun, ince uzundan kısa idi. Saçları kıvrıkcık ile düz arası idi; şayet kendiliğinden ikiye ayrılmışlarsa onları başının iki yanına salar, değilse ayırmazlardı. Uzattıkları takdirde saçları kulak yumuşaklarını geçirdi. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in rengi pek beyaz ve parlak idi, yani nurani beyazdı. Alnı açıktı. Kaşları; hilal gibi gür ve birbirine yakındı. Boynu, saf mermerden meydana gelen heykellerin boynu gibi gümüş berraklığında idi. Vücudunun bütün azaları birbiri ile uyumlu olup yakışıklı bir yapıya sahipti...”

❖ Enes bin Malik (r.a.) anlatıyor:

“Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem orta boylu idi; uzun da değildi. Hoş bir görünüşü vardı. Saçı ise ne kıvrıkcık ne de düzdü. Mübarek yüzlerinin rengi ise nurani beyazdı.”

❖ Hz. Ali'nin torunlarından İbrahim b. Muhammed (r.a.) rivayet ediyor:

“Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne aşırı derecede uzun ne de kısa idi. O bulunduğu topluluğun orta boylusu idi. Saçları ne kıvrıkcık ne de dümdüzdü; hafifçe dalgalı idi. Mübarek yüzlerinin rengi kırmızıya çalar şekilde beyaz; gözleri siyah; kirpikleri sık ve uzun; omuz başları iri yapılı idi... O, insanların en cömert gönüllüsü, en doğru sözlüsü, en yumuşak tabiatlısı ve en arkadaş canlısı idi. Kendilerini ansızın görenler, O'nun heybeti karşısında çok şiddetli heyecanlanırlar; üstün vasıflarını bilerek sohbetinde bulunanlar ise O'nu her şeyden çok severlerdi. O'nun üstünlüklerini ve güzelliklerini tanıtmaya çalışan kimse:

“Ben, gerek O'ndan önce gerek O'ndan sonra O'nun gibi birisini görmedim.” demek suretiyle O'nu tanıtmaya hususundaki aczini ve yetersizliğini itiraf ederdi. Allah'ın salât ve selâmı O'nun üzerine olsun.”

❖ Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor:

“Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, gümüşten yaratılmış gibi nurlu beyazdı; saçları da hafif dalgalı idi. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, beyazla kırmızı arası esmer renkte idi. Gözleri siyah, kirpikleri sık ve uzun idi. Allah Resûlu'nün alnı geniş olup hilal kaşlıydı, kaşları gürdü. İki kaş arası açık olup halis bir gümüş gibiydi. Gözleri pek güzel, bebekleri simsiyahtı. Kirpikleri birbirine geçecek şekilde gürdü. Güldüğünde dişleri çakan şimşek gibi parıldardı. İki dudağı da emsalsiz şekilde güzeldi. Sakalı gürdü. Boynu pek

güzeldi, ne uzun ne kısaydı. Boynunun güneş ve rüzgâr gören kısmı altın alaşımli gümüş ibrik gibi gümüşün beyazlığı ve altının da kırmızılığını yansıtır şekilde parlardı... Göğsü genişti, göğsünün düzlüğü aynayı, beyazlığı da ayı andırırdı... Omuzları genişti. Kol ve pazuları irice idi. Avuçları, ipekten daha yumuşaktı.”

Ey Ötelerden En Güzel Kokularla Gelen Sevgili...

Senin kokuna, güzelliğine, sevgine, merhametine, ruhuna, Muhammedî aşkına sadece bizler değil âlem âşık oldu canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem. Onlar da Senin tatlı diline, güler yüzüne, sevgine, şefkatine sevdalanıp kalpten seslendiler insanlığa. Onlar da ikrar ettiler Senin doğruluğunu ve hakikatlerini. Bernard Shaw'ın ifadesiyle: “En büyük problemleri kahve içme kolaylığı içinde halleden.” Güzel Sevgili, işte Senin hakkında söylenenlerin birkaç tanesiyle Sana sesleniyorum:

✓ Eski Alman Başvekillerinden Bismark diyor ki:

“Muhtelif devirlerde, beşeriyyete yol göstermek için Allah tarafından gönderildiği iddia edilen bütün kitapları etraflı olarak inceledimse de, hiçbirinde hikmetli bir bahis göremedim. Bu kitaplar, değil bir toplumun veya bir milletin, bir ev halkının bile saadetine sağlamaktan uzaktır. Fakat Hz. Muhammed sallelahu aleyhi ve sellem'in kitabı böyle değildir. Ben Kur'an-ı Kerim'i tetkik ettim, her kelimesinde bir hikmet buldum. Muhammed sallelahu aleyhi ve sellem'in düşmanları bu kitabı Muhammed sallelahu aleyhi ve sellem'in yazdığını söylüyorlarsa da, en gelişmiş dimağların, yani Muhammed sallelahu aleyhi ve sellem'in dahi böyle bir eser vücuda getirmesine imkân yoktur.

Ey Muhammed sallelahu aleyhi ve sellem!

Sana muasır olamadığımdan dolayı çok müteessirim. Muallimi ve nâşiri olduğun bu kitap senin değildir. O lâhutîdir. O'nun ilahi bir kitap olduğunu inkâr etmek, mevcut ilimlerin geçersiz olduğunu ileri sürmek kadar gülünç olur. Bu sebeple beşeriyet Senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bundan sonra bir daha göremeyecektir. Ben huzurunuzda kemal-i hürmetle eğiliyorum.”

✓ Batılı meşhur mütefekkir Bernard Shaw diyor ki:

“Hz. Muhammed çeşitli yönleriyle insanın başını döndürecek üstünlükleri olan bir insandır. Bu sır insanı, tam ma'nâsıyla anlamak mümkün değildir. Bilhassa O'nun anlaşılacak üstünlükte bir yanı vardır ki, o da Allah'a olan güven ve itimâdıdır.”

✓ Carlyle şöyle diyor:

“Kur'ân'ı bir kere dikkatle okursanız, onun hususiyetlerini izhâra başladığını görürsünüz. Kur'ân'ın güzelliği, diğer bütün edebî eserlerin güzelliklerinden kabil-i temyizdir. Kur'ân'ın başlıca hususiyetlerinden biri, onun asliyetidir. Benim fikir ve kanaatime göre, Kur'ân, serapa samimiyet ve hakkaniyetle doludur. Hazret-i Muhammed sallelahu aleyhi ve sellemincihana tebliğ ettiği davet, hak ve hakikâttir.”

✓ Habeş Padişahı Necaşi diyor ki Sana seslenerek:

“Keşke şu saltanata bedel, Muhammed-i Arabî aleyhis-selâtu vesselâmın hizmetkârı olsaydım. O'nun hizmetkârı olsaydım... O hizmetkârlık, bu saltanatın pek üstündedir.”

✓ Batılı meşhur düşünür Goethe şöyle der Senin için:

“Biz Avrupa milletleri, medenî imkânlarımıza rağmen Hz. Muhammed sallelahu aleyhi ve sellem'in son basamağına varmış olduğumuz merdivenin daha ilk basamağındayız. Şüphe yok ki hiç kimse, bu yarımadada O'nu geçemeyecektir.”

Ey Gönlü Gül, Dili Gülistan, Ruhu Cennet Kokan Sevgilim...

Ey Resûlum!

Bütün enbiya, evliya... ve bütün ehl-i imânın evvelinin ve ahirinin dünyadan kıyamete kadar yapmış oldukları salat-ü selâmlarını yapmak arzusuyla, kainatın zer-râtı adedince, yağmurların taneleri, denizlerin dalgaları sayı-sınca, sonsuz zerreler adedince salât ve selâm Sana, âl ve ashabına olsun... Bizler Sana hakkıyla salât ve selam edemi-yoruz ama Rabbimiz ve melekleri Seni en güzel şekilde övü-yorlar:

“Muhakkak ki Allahu Teala ve melekleri, O peygambere salât ederler. Ey iman edenler! (Siz de) O’na salât edin ve (ona) teslimiyetle selâm verin!” (*Ahzâb Sûresi ayet: 56*) derken...

Sen de “Ben kimin yanında anılırsam üzerime salâvat ge-tirin. Kim bana bir salâvat getirirse Allahu Teala bu salâva-tına mukabil o kimseye on ihsanda bulunur, on günahını si-ler ve derecesini on kat yükseltir.” diye buyurmuşsun. Es-Selâm ismine layık Rabbimizin en güzel ismiyle selamlıyoruz Seni ey Nebi...

Ya Muhammed-ül Emin...

Ne çok özlendin bir bilsen. Özlemlerimiz kalbimizi acıtıyor, kalemlerimiz Seni yazamıyor, kelimelerimiz kifayetsiz kalıyor.

Öyle çok seviyorsun ki, her yerde hep Seni arıyor, Seni anıyor ve Sana özlem duyuyoruz.

Ama şu bir gerçek ki, belki de bütün sevgimizle samimiyetimizi ortaya koyamıyoruz. “Her hücremizle Seni seviyoruz.” desek bile...

Ey Güllerin Efendisi...

Oysa adını duyunca hücrelerimiz titremeli, gözyaşlarımız bedenimizi ıslatmalı, sevginden içimizin taa... derinlikleri parçalanmalıydı.

Fakat ben bana, bize inanamıyorum, içimdeki duyguya, düşünceye: “Seviyorum, seviyoruz.” diyorum ama “Hani nerede sevgini ispatlayan sünnetler, fiiller, ameller?” diye sormadan da edemiyorum.

Ey Gönüller Sultanı...

İçime dünyalık bir acı düşse, yüreğimi dağlasa olmadık fani bir dert, günahlarıma üzölmeyi bırak cehennemin alevleri içinde belki yanabileceğimi bile unutuyorum. Oysa “Her şeyin hayırlısı olsun.” deyip sabretmem gerekmez mi?

Azim, sebat, tevekköl, sabır, iman, dua; bunlarla kendimi geliştirmem, yenilemem gerekmez mi? Eğitimin amacı da istedik veya kasıtlı davranış değışikliğı meydana getirmek değil mi zaten? Galiba kendimde tam tersini uyguluyorum, hakikatlere göz yumarak, sorumluluğumu bilmeyerek...

Daha neler neler ey Resöl, ne günahlarım ne kusurlarım var, saymakla bitmez. Küçük zannettiğim sudan sebeplere attığım: “Aman, bir şey olmaz.” dediğim yalanlar; hakkıyla görevimi yerine getirdiğim zannına kapıldığım, öldürdüğüm zamanlar; büyüklerime saygılıyım deyip “Siz bana karışamazsınız, bu hayat benim.” diyerek girdiğim isyanlar; haksızlık yaptı diyerek karşımdakini konuşturmadığım kısır düşünceli zamanlarım; kendimi bedenen kuvvetli hissedip vurduğum küçükler... Hâlbuki, “Büyükler hürmet etmeyen, küçükler şefkat göstermeyen bizden değildir.” diye buyurmuşsun yüzyıllar önce...

Bitkilerin Rabbimi zikrettiğini bildiğim halde unutmuşluğa kapılarak kopardığım nadide çiçekler, yemyeşil

yapraklar... “Sinirlendim, moralimi bozdular.” deyip karşımdakilere küçük bir tebessümü bile esirgediğim, göstermediğim zamanlar... Düğüne, birisinin huzuruna, olmadık yerlere en güzel kıyafetlerle giderken Rabbimin huzuruna günlük kıyafetlerle çıktığım, ibadet yaptığım, ibadet yaptığımı zannettiğim zamanlar... Kendimi dindar zannederek insanlar için “Ay! Şuna bak, niye böyle ki?” diye sorulduğum olumsuz eleştirilerim... Gülünecek durumlarım...

Kalp kırpmakta bir numara olabilmek için “Yeri geldi mi sokarım lafımı.” diyerek kendimi laf cambazı zannedip kibirlendiğim anlar... “Benden sır çıkmaz.” deyip iki dakika sonra onun sırrını nasıl söylesem acaba diye kıvrandığım yılanvari insaniyetim... Yanlışları gördüğüm halde düzeltmeyip: “Aman boş ver, ben onun avukatı mıyım?” deyip içime attığım, içimde sindirdiğim olaylar...

Zikirlerin en güzeli Rabbimin adını zikretmek deyip saçma sapan ve olmadık şeyleri ağzımda ıslandırdığım kelimeler. Sense asırlar önce “Dilin Allah’ı anmaktan dolayı daima yaş olsun.” buyurarak asırlara asırlık bir gül bahçesi açmıştın.

Bazen de ey Nebim, “Dünyaya yaşamaya geldik.” deyip manevi dünyaya ait kulağımla duymam gerekenlerin yerine hopbidi güpbidi tarzı şeyleri dinlediğim sıra dışı şeyler, durumlar...

Şunu da demeyi unutmadım ey Resûl;

“Elalem dünyada şaşalı ve lüks bir şekilde yaşıyor, onlar dinleyince bir şey olmuyor, ne olacak arada bir dinlesem?” deyip bol bol kulaklarımı kirlettiğim zamanlar...

Cehennem korkusuyla kendimi veya çevremi uyardığım zaman “Aman yalnız değiliz cehennemde. Beraber olup yarıdım ederiz birbirimize, girer çıkarız.” gibi saçma sözler az değil. Bunlar az değil, az değil...

Daha neler neler ey Resûl, en önemlisi de bunca iyiliklerine, ihsanlarına, nimetlerine, lûtuflarına karşılık ve beni yaratıp kendine kul olma göreviyle sorumlu tuttuğu için Rabbi-me bir teşekkür sunamamak... O'na hakkıyla hamd ve senada bulunamamak en acı gerçek, hakikatin ta kendisi...

Ey Hamd Edenlerin En Hayırlısı...

Ne zaman birisine teşekkür etsem, şükranda bulunsam, “Acaba ben Rabbime karşı böyle teşekkür ediyor muyum; şükranda, hürmette bulunuyor muyum; her şeyde O’na hamd ve senada bulunabiliyor muyum?” diye soruyorum. Ama aldığım cevap hep olumsuz.

Vicdan müftüm yeterli olamaz, sen O’na hiçbir zaman hakkıyla teşekkür sunamasın diyor. Örnek al Resulünü diye haykırıyor. “Allahu Teâlâ’ya yemin olsun ki ben, günde yetmiş defadan çok Allah’tan mağfiret diliyor ve O’na tevbe ediyorum.” O günde 70 defa istiğfar ediyor günahsız olmasına rağmen, ya sen? Koskocaman bir sıfır...

Her gün yetmiş defayı bırak, günah işlediğimde de bile unutuyor Senin ümmetinden olmaya çalışan bu gafil. Hani ey Resûlum, Sen bir günah işlediğimizde hemen iyilik yapmamızı buyuruyorsun ya çoğu zaman: “Ben kim iyilik yapmak kim?” diyorum.

Bazen de maddiyatı mazeret ediyorum. Hepsi laf salatasından başka bir şey değil. Oysa Rabbimden af dilesem, yalvarsam günahıma, günahlarıma. Ağlasam, gözyaşı dökssem beni affetmesi için...“Vermeyi istemeseydi, istemeyi vermezdi.” sözünü söyledim durdum ama ağızım boş, kalbim boş, gönlüm boş...

Evet, Rabbim şöyle hitap ediyor bizlere;

“Sizler ancak Rabbinizin dilemesi sayesinde bir şeyi dileyebilirsiniz. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.” (*İnsan Suresi, ayet 30*)

“Ve âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz.” (*Tekvir Suresi, ayet 29*)

Sana muhtacım ey hep muhtaçların yanında olan Nebim, Seni idrak edemedim, öğrenemedim yaşadığın her anını. Sabahlara kadar oturup ders gibi çalışmadım Sana. Anlamadım kendi dünyamda Seni, Senin getirdiklerini.

Anlatamadım Seni, dine muhalefet olanlara, boş gönüllere, muhtaç olanlara, elinden tutulması gerekenlere, inançlıyım deyip sünnetlerini bilmeyenlere, uymayanlara... Özrümün affını dilerim ey Sevgili, affet beni...

Bağışla ahir zaman ümmetinden olmak isteyen bu fakiri, bu acizi.

“Kardeşlerim” selamına muhatap olmak isteyen Sana sevdalını, Sana sevdalı olan, olmak isteyen bütün ümmetini. Ne olursun affet ya Resûlullah... Affına muhtacız ey Nebi sallallahu aleyhi ve sellem...

Ey Cömertlerin En Hayırlısı...

Ey Vermede Hep En Önde Olan, Verenlerin En Hayırlısı!

Allah'ım hep veren el yap beni. Çünkü: "Veren el, alan elden üstündür."hadisini kendime düstur edinmeye çalıştığım halde ne vermemeler yapıyorum bu ellerle bir bilsen ey Resul...

Birisine bir şey verecek olsam, bu eller yıllarca mürekkep tuttu, yorulduklar sabahlara dek deyip O Yüceler Yücesine ait olan her şeyi kıskanıp vermediğim zamanlar... Verip de isteksiz verdiğim anlar... Duaya açılmayıp da sinirlenip duvarlara vurduğum dakikalar...

Ne çok, ne çok değil mi ey Nebi? Oysa bu ellerin O'na açılıp O'nun verdiklerini kayıtsız-şartsız vermesi gerekmez miydi? "Ölüm ani, her şey fani." sözünü hep söylediğim halde uygulamam gerekmez miydi ey Resûl? Tıpkı Hz. Ebu Bekir (r.a.) gibi... Tıpkı Sıddık'ın gibi ey Nebi... Savaşlarda, hicrette ehli beytine: "Allah ve Resûlünü bıraktım." diyen mübarek Zat gibi...

Benim de, bizim de bu sözü her an her daim dememiz gerekmez miydi?

Ey İnsanların En Hayırlısı

Sen ölmedin ki... Sen hâlâ yaşıyorsun, Sen her gün doğuyorsun Kur'an-ı Kerim gibi... Hep yenisin, getirdiklerin hep yeni Sen'in gibi... Taptaze, dupduru söylediklerin bugünkü gibi... Onlar Senle yaşadılar diye mi feda ettiler her şeylerini?

Senin vesilenle Rabbimize kavuşmak için, Allah için değil miydi her şey? Bugün de aynı değil mi; Allah için, O'nun rızası için değil mi her şey? Rabbimiz Sana itaat ettiğimizde Kendisine de itaat edildiğini kabul buyurmuyor mu?

“Kim Resul’e itaat ederse; kesinlikle o Allah’a itaat etmiş olur...” (*Nisa Suresi ayet: 80*)

Yarışmalı değil miyiz tıpkı Ömer (r.a.) gibi, her gün biraz daha kendi nefsimizle? “Hayırda yarışınız.” buyurmuyor musun? Neden bugün de her şeyimizi Senin için, Allah için feda edemiyoruz? Bence tek sebebi var: Para biriktirme hırsı, bitmeyen ihtiraslarımız, dünyaya çakılı kalacağımız düşüncesi...

Oysa Seninle yaşıyormuşçasına feda etmem gerekmez miydi malımı, mülkümü, canımı O Rahman için, Güllerin Efendisi, Senin için? Her gün sormalı değil miyim kendime “Bugün Allah için ne yaptın?” diye söyleyen adaletin kılıcı, mazlumların koruyucusu, korkusuz Müminlerin Emiri Hz. Ömer (r.a) gibi... Tıpkı Faruk'un gibi...

“Bir kızım daha olsaydı onu da Sana verirdim.” dediğin Zinnureyn sahibi, hayâ timsali damadın Hz. Osman (r.a) gibi... Gönümüz, kalbimiz, ruhumuz tertemiz olmalı değil miydi ey Nebi?

Her gün Yaradan için bir şeyler öğrenmeliyiz, değil mi? “İki günü birbirine eşit olan zarardadır.” sözünü kendimize muhatap almalıyız, değil mi?

“Ben ilmin şehri, kapısı da Ali.” buyurduğun Murtazan gibi, Allah’ın Aslanı gibi... Hz. Ali (r.a.) gibi... Allah için ilim peşinde koşmalı değil miyiz ey Nebi? Fakat beyhude... Bizim için boş... “Aman, yaşamaya geldik dünyaya.” diyerek her günümüzü helak etmek için çok uğraşıyoruz.

Gönüllerimizi, kalplerimizi, ruhumuzu ve insanlık adına ne varsa kimimiz kaybediyoruz, kimimiz zaten kaybetmişiz...

Sen, elimizden, gönümüzden, ruhumuzdan tut ey ayağının tozuna kurban olduğum Gül Peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem...

Ey Herşeyde Hep Önde Olan Liderimiz...

Vermeye kimse Seni geçemedi. Çünkü, Sen rızık kaygısından uzaktın, korkusuzdun. Senin ve arkadaşların gibi bol bol veren ellerden olmamız için Senin duana muhtacız ey Sevgili.

Bu ellerin infak etmeye yarışan ellerden olması ve bir elin verdiği diğer elin bilip görmemesi için Cömertlerin en Cömertine ve en Zenginine hepimiz için dua eder misin?

Verirsek Rabbimiz de şöyle buyuruyor ve vaad ediyor: “Ey Ademoğlu, infak et. Sana da infak olunsun.”

Ey Hakilatleri En Güzel Gören En Hayırlım...

“**G**üzel gören güzel düşünür. Güzel düşünen hayatından lezzet alır.” dedik durduk; ama gözlerimize hakikâti gösteremedik. Gösteremedi günahlarla kirlenmiş kalplerimiz, doğruları gözlerimize. Göremedi gözlerimiz Nûr’un Nûrlu hakikâtlerini...

Bakışımızla bile insanlara eziyet etmenin ne kadar kötü olduğunu söyledik, söyledik... Ama tatlı bir tebessümü, ışıltılı bir bakışı karşımızdaki insanlardan kıskandık, çok gördük. Zannettik ki haşin bir şekilde bakarsak karşımızdaki bizi bir şey zanneder diye sû-i zanlarda bulunduk durduk. Hâlbuki Rabbimiz söylüyor o mübarek ve aziz kitabında sû-i zanda bulunmamız gerektiğini...

“Ey îmân edenler!

Zannın çoğundan sakının! Şübhesiz ki zannın bazıları günahdır; (birbirinizin kusûrunu inceden inceye) araştırmayın; bazınız, bazınızı gıybet etmesin! Sizden bir kimse, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanırmı?(1) İşte bundan tiksindiniz! O hâlde Allah’dan sakının! Şübhe yok ki Allah, Tevvâb (tevbeleri çok kabûl eden)dir, Rahîm (çok merhamet eden)dir.” (*Hucurat Suresi, ayet 12*)

Sen de; “(Kötü) zandan sakının; zira o, sözün en yalanıdır.” diye buyurmuşsun...

Biliyoruz, okuyoruz ama nasıl bilmek nasıl okumak bu ey Anlayanların, bilenlerin en Hayırlısı? Bakmamıza yardımcı ol, baktır bize de Senin gibi... Rahman için, Rahim olan Allah için...

Gözlerimiz nelere bakmadı ki ey Resulüm? Televizyondaki magazin programlarına, dizilere, filmlere; gazetelerdeki saçma sapan görüntülere, resimlere... Saatlerce abuk sabuk program karşısında geçirdiğimiz dakikalara, “Zaman geçirmek, boş zamanımızı değerlendirmek” dedik; ama kimimiz mübarek aydan aya, kimimiz de yılda bir defa, bir sayfa için bile değil belki de açtık Rabbimizin bize gönderdiği mesaj içeren, öğüt dolu, müjdeleyici ve yapmazsak farzlarını azap edeceğini söylediği Kitab’ı, Kur’an-ı Kerim’ini...

Ne az okuyoruz ne kadar az tefekkür ediyoruz Kur’an hakkında bir bilsen ey Kur’an’a âşık sevdalım. Oysa sosyal medyayı, mesaj kutuları, e-maillerimizi her gün açıyoruz ne gelmiş, ne mesajlar atılmış diye. Ne çok açıyoruz televizyonları gündemde ne varmış, kim kimlemiş diye boş bilgilerle dolduruyoruz kafamızı “Faydasız ilimden Allah’a sığınmak” yerine...

Her şey hakkında ilmi çalışmalar, tezler, programlar ve daha neler neler yapıyoruz. Ama Rabbimizin Kitab’ı hakkında az düşünüyor ve O’nun huzurundaki sınavımız için belki de hiç çalışmıyoruz. Müslüman’ız diyoruz fakat çoğumuz Türkçe mealini bir kere bile okumuyoruz. Mazeretimiz hazır: Zamanımız yok(!)...

“Mushaf-ı Şerif’e bakmak, ayetlerini tefekkür etmek ve insanı hayretler içerisinde bırakan yerlerinden ibret almak suretiyle gözlerinize ibadetten nasibini verin.” diye söyledin ve ey Resûlüm, Sen “Bir saatlik tefekkürün bin yıl ibadet etmekten daha hayırlı” olduğunu buyurduğun halde...

Bizse zamanımızı gelecek kaygısıyla, vesveselerle dolduruyoruz. Şeytan öyle bir kandırıyor ki bizi rızık tuzağında, gelecek korkusuyla... Ağına düşürüyoruz, tövbe etsek bile... Ondan Rabbimize sığınırız.

Rabbimizin şanı, büyüklüğü, yaratılış hakkında ve pek çok konu üzerinde düşünmemiz gerekirken nazarlarımızı başka taraflara çeviriyoruz. O gözlerle kıskançlık yapıyoruz. “Yavuz nazar insanı mezara, deveyi kazana koyar.” diye buyurduğunu bildiğimiz halde...

Kimi insanlar arabalarının üzerine bu nazardan kurtulmak için “Nazar etme ne olur. Çalış senin de olur.” diye kendilerini korumaya çalışıyor. Hasette çok öndeyiz. Dünyalık yarışlara giriyoruz...

Ne olur bizim için de Taif'te dediğin gibi Rabbimize iltica et “Onlar bilmiyorlar Rabbim, onları bağışla” de... Lütfen bize de bak, bizi de gör olamasak da sahabe efendilerimiz gibi... Onlar ki Rabbimizin razı oldukları çok aziz, çok mübarek, çok değerli insanlar... Senin arkadaşların...

Ey Varlıkların En Hayırlısı

Nûrlu gözlerine kurban olduğum, bir tek bakışına bile canlar feda olsun...

Ne olursun ahirette bize de nazar et, bizi de karşıla Kevser Havuzu'nun başında. Bize de ikram et, ikram edeceklerine ikramda bulunacaklarından...

Gör bizi de ey Habibim, göreceklerinin arasında. Gözlerimizle infak etmemiz için dua buyur bu ümmetine...

Ey Konuşanların En Hayırlısı

Ey Kelimeleri Sayılabilecek Kadar Tane Tane Konuşanım,
Çok konuşan çok bilir zannettik. O konuştu, biz dinledik. Bazen biz lakırdı yaptık, o muhalefet oldu. Tartışmalara girdik, sert konuşmalar yaptık, kalpler kırdık kalp kırmamız gerekirken... Güzel güzel konuşmamız gerekirken kalpleri dine ısındırmak için.

Allah'ın ipine sarılıp birbirimizi Cennet bahçelerine taşımaya çalışmak yerine... Ey Nebim, baki konularda konuştuğumuz zaman hiçbir zaman tartışmadık. Hep boş konularda savrulduk yerden yere, kavrulduk ateşlerde, birbirimizi kırdık gönül bahçemizde.

İnsanların kalbini ferahlatacak, onları mutlu edecek, onların ahiretini kazandırma noktasında bir nebze de olsa tatlı bir söz söylemedik ey Efendim sallelahu aleyhi ve sellem. Rabbimiz, bizleri dillerimiz konusunda ne de güzel uyarıyor:

“Sen insanları Allah yoluna hikmetle, güzel ve makul öğütlerle davet et; gerektiği zaman da onlarla en güzel tarzda mücadele et.” (*Nahl Suresi, ayet 125*)

Fakat bizler ne yapıyoruz: “Biz biliriz, ben biliyorum. Aman bana ne?” sözlerini bilmem ki kaç defa söyledik. Hâl-buki ahir zaman insanının ne kadar çok takdir edilmeye ne

kadar çok önem ve değer verilmeye ihtiyacı var. Bunları bildiğimiz halde yılan gibi soktuk onları ey Nebi...

Senin gibi, Senin konuştuğun gibi tane tane konuşmalı, Seni örnek almalı değil miyiz ey Resûl? Senin gibi tatlı tatlı, mûnis ve hoş bir şekilde konuşmak için uğraşmamız gerekmez mi ey Medine'nin Gülü?

Bu ağzımız, dilimiz etti bizi dilim dilim... Sen bağışla bizi. Bize dua buyursan da bu dilsiz dillerimiz Senin varlığınla hakikâtlere dillendirsin. Rabbim için dillensin. Dilim, O'nu ve Seni söylesin dursun, aksın kalbime, kalbimize su gibi... Çoraklaşmış vücuduma, vücudumuza...

Ey Herkesi Sevgisiyle Kuşatan

Güleryüzlü, dili bal olan gönül Sultanım, Seninle konuşanlar her zaman en çok kendisinin sevildiğini hissedermiş. Sahabe Efendilerimizin her biri kendisinin en çok sevildiğini hissedermiş. İnan ki asırlar sonra biz bile Senin bizi çok sevdiğine o kadar çok inanıyoruz ki... Çünkü, bizi görmek isteyip “Kardeşlerim.” demişsin.

Karşıdakini hiç kırmazdın. Eğer bir şeyden hoşnut olmadıysan ya orayı terk ederdin ya da mescitte “Falan, filan neden şöyle yapar ki?” diye kimseyi kırmadan uyararak konuşurdun.

Kimseye emir vermezdin. Hava soğuksa hırkamı getirin yerine, Hz. Aişe annemize, üşüdüğünde

“Ya Aişe, hava mı soğudu?” diyerek ağzından bal damlayarak en güzel kelimelerle asırlar sonrası bize nasıl güzel sözlü ve tatlı dilli olmamız gerektiğini öğrettin canım Peygamberim sallemallahu aleyhi ve sellem...

Ey Kalp Kırmayanların En Hayırlısı

Ama bizler?
Karşımızdakini beğenmediyse, konuşmasından hoşlanmadıysak hiç zaman kaybetmeden onun hakkında yerli, yersiz konuştuk. Öyle kalpler kırdık ki tamiri çok zor. Öyle dillere sahip olduk ki zehir saçtı.

“Zaten o hep öyledir, şöyledir, böyledir, çok dedikoducudur, ay o mu?... vs...” diyerek neler neler konuştuk gıybet olduğunu bildiğimiz halde.

Bir de ey Resûl, hemen tepki mekanizmasını çalıştırıp “Gıybet etmiyoruz ki, onda olanı söylüyoruz.” dedik.

Sen demiştin ta asırlar öncesinde onda olanı söylemenin gıybet, olmayanı söylemenin de iftira olduğunu...

Ey Allah'ın Resulu Sallelahu Aleyhi ve Sellem

Kardeşlerimizin etlerini yedik, hem de diri diri... Rabbimiz bu konuda bizi uyarıcı bir kelâmı bize şöyle buyurdu;

“Bazınız bazınızı gıybet etmesin; hiç arzu eder mi ki, biriniz kardeşinin ölü halinde etini yesin?” (*Hucurat Suresi, ayet 12*)

Ey Hayrül Verâ (Halkın, Âlemin Hayırlısı)!

Öyle korkuyoruz ki o din gününden, boynuzsuz hayvanın boynuzlu hayvandan hak alacağı mahşer gününden...

“Allah korkusundan ağlayan kimse, sağılan süt memeye dönmedikçe cehenneme girmez. Allah yolunda (iken bulaşan) hiçbir toz ile cehennemin dumanı bir araya gelmez.” diye buyurduğu gibi Allah korkusuyla gözlerimizden yaşın eksik olmaması için Senin duana ihtiyacımız var, ey dua edenlerin en hayırlısı.

Ey Gönülleri Konuşmasıyla Fetheden Sevgili

Konuşsun dillerimiz Nûr için.

O’nu ve Seni sayıklasın kâinatın her tarafına.

Gönüller, konuşmamızla huzur bulsun, ruhu dirlensin. Konuşmamızla Rabbimizin razı olduğu kullarından olalım.

“Söz gümüşse, sûtut altındır.” atasözü üzerine Rahman’ın hoşlanacağı yerlerde konuşanlardan, hoşnut olacaklarından ve “kulum” diyeceği kullarından olmamız duasıyla...

Ey Duyanların En Hayırlısı ve Hep Hayırlar Duyan

Kerim sahibi Rabbimize sonsuz şükürler olsun. Ne büyük nimet bu Allah'ım... Duymak, işitmek... Çok güzel, muhteşem, harika kelimeler...

Fakat şunu bilemedim, o kulakların beni Yaradan için manevi iklimlerde dolaştırması gerektiğini... Bilemedim ki duymanın, işitmenin de ihlâs ve samimiyet içerisinde olması, gerçekleşmesi gerektiğini...

Allah için duymanın önemli olduğunu bilemedim. Oysa her duyduğum O cc. olmalıydı, tıpkı Aziz Mahmut Hüdai Hazretleri (k.s.) gibi... Hani hocaları Mehmet Muhyittin Üftade Hazretleri (k.s.), kırlara çıktığında öğrencilerine en güzel çiçeği bulmalarını söylemiş ve öğrencileri birer birer ayrılıp bir müddet sonra gelmişlerdi.

Aziz Mahmut Hüdai Hazretleri (k.s.) haricinde herkes ellerinde çok güzel, nadide çiçeklerle gelmişlerdi. Fakat O ise, kuru bir çiçek bulup getirmişti.

Hocası, talebesine neden kuru bir çiçek getirdiğini sorduğunda “Bunun haricinde hepsi Allah diyordu. Koparamadım onları.” demişti ya...

Ne harikulade örnek değil mi duymaya, işitmeye? Allah için duymak. Duyur Allah'ım kendin için, kendi adını sağır kulaklarım. Duyur Allah'ım Reslun gibi...

Dağlarımı, taşlarımı, ağalarımı Reslune duyurduğun gibi... Kirden, pastan temizle ey Allah'ım güzel duymam için yarattığın kulaklarımı, kulaklarımızı...

Ey Nebiyellah

Bir de Sen dua edersen benim, bizim için O'na. Sen dua edince rahmet boşalıyor göklerden; hidayetsizler hidayet buluyor; hastalar iyileşiyor; kısır hayvanlar sütle dolup taşıyor; ellerin bereketleniyor; parmağın Ay'ı ikiye bölüyor...

Ne olursun dua et bu cahil, bu garip, bu aciz sevdalın, sevdalıların için...

Rabbimin: “... **(Onlar) sağırdır (hakkı işitmezler), dilsizdir (hakkı söylemezler), kördür (hakikati görmezler), bu yüzden onlar akıl erdiremezler.**” (*Bakara Suresi ayet: 171*) ayetinden yine Rabbimize sığınıyoruz.

Ey Yüce Rabbim, bizi bu sözlerinden uzak eyle, bizleri başıyla ve En Sevdiğini bize şefâatçi kıl.

Ey Rabbimin Habibi

Sen olmasaydın âlemleri yaratmayacağını buyuruyor
Âlemlerin Rabbi. Ne sevgilisin ne değerlisin ey Sevgi-
lim, en Sevgilim...

Âlemlerin Rabbinin Habibisin... Ümmetinin en büyük
nimetisin, Senin varlığın için Allah'ımıza ne kadar şükretsek
azdır.

Nurun insanlık yaratılmadan önce de vardı ve Sana gelin-
ceye kadar Nur'unla nurlandı beşeriyet. Senin için var ol-
duk bizler de...

Ey Allahım,

Fahr-i Kainat Peygamberimizin nam-ı celilini yüceltikçe
yücelt. Ömrümüzün her köşesinde Sen ve O olsun...

Ey Hüzünlü Sevgili

Hüzün yılları içerisindeydin. Vefakâr, sadık eşin Hz. Hatice tül Kübra'nı, sonra himayecin Ebu Talip'i-ni kaybettin... Rabbimiz, Senin hep Tesellicin oldu, her zaman yanımdaydı.

Gece yolculuğuna tam bir teslimiyetle inandı hiç şüpheye düşmedi yol arkadaşın Ebu Bekir Sıdkın: "O söylediyse doğrudur." dedi. Evet, bin dört yüz yıl sonra da olsa bizler de Sadakte diyoruz. Kabul buyur Seni doğruladığımızı.

Ve Mevlâmız:

"Tebih o Sübhan (her türlü noksanlıklardan münezzeh olan Allah)a ki, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan (Kâbe'den) o havalisini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya isra buyurdu (gece yürüttü) i O'na ayetlerimizden gösterelim diye. Hakikat bu, O'dur O işiten-gören." (*İsra Suresi, ayet: 1*) buyurarak Sana iltifatta bulundu.

Sen Ötelere gittin. Aşkla yürüdün, gözün şaşmadı. Senin miracın da bizim miracımıza vesile oldu. Dinimizin direği, baş tacımız; Senin göz nûrun, Sana sevdirilen üç şeyden birisi: Namaz. Rabbimizden bize hediye ettin.

Ey hediye verenlerin en hayırlısı, hediyen o kadar sevgili ki, her şaysız yapılırsa ama onsuz asla. Sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz Sana ey Sevgilim...

Beş vakit namazımız, Bakara Suresinin son iki ayeti ve hakikatleri getirdin; Cennet'in nûrunu, Cehennem'in narlı hararetini.

Tek tek anlattın inananlara, inanmayanlara. Kimlerin nasıl cezalandırıldığını, nicelerin de nasıl ödüllendirildiğini. İnanıyoruz ey Miraç'a layık görülen onur kaynağımız. Senle iftihar ediyoruz.

Ey Namaza Aşık Sevdalım

O güzeller güzeli, Rabbimizin huzuruna bizleri çıkaran o namazı, bizler kılamadık, kılamıyoruz ya da kıldığımızı zannediyoruz. Kimimiz tavuk gibi eğilip kalkıyoruz, kimimiz başkaları güzel görsün diye, kimimiz de zaten hiç kılmıyoruz ve mazeretler buluyoruz.

Basit ve komik bahanelerimiz var. Bazımızın ayağı üşüyor, kimimizin karnı ağrıyor sudan, bazımız emekli olunca kılacak, kimimizin sağlığı tam olarak yerinde değil. Bazımız da yaşlanınca kılarız diyoruz sanki yaşlanacağımızı biliyormuş gibi...

Hadi yaşlandık diyelim, ne olacak peki yılların biriktirdiği namaz borcu? Şunu biliyoruz ki, namaz akıl-baliğ çağından itibaren akıllı her kişiye farz olan en önemli ibadetlerimizden birisidir.

Namaz, insanın Allah karşısında saygı ifadesidir. Namaz, verilen nimetlerin şükürünün edâsıdır ve Allah'ımız da bizlere şöyle hitap ediyor:

“Namazlara, bilhassa orta namaza dikkat edin. Ve kalkın Allah’a saygı için (O’nun divanına) durun.”

(Bakara Suresi, ayet: 238)

Sevgililer, eşler: “Bu can sana feda olsun, seni canımdan bile çok seviyorum, Ferhat gibi dağları delerim senin için” gibi kalbe ve ruha hoş gelen kelimeleri, cümleleri birbirine söylemesine rağmen, namaz vaktinde, ezan okununca koşmuyor Mecnun’un Leylası’na koştuğu gibi namaza... Namaz kılacak olsak bahaneler hazır, çöp kutusu gibi...

Ey Namaz Kılmaktan Ayakları Şişen Namaz Sevdalım

Ayaklarımızla neler yapmıyoruz ki, yuvarlak bir topun ardında doksan dakika koşturup duruyoruz. Spor olsun diye... Rejim olsun diye kırlarda kros çalışmaları yapıyoruz ya da işlerden eve dönünce yürüyüşe çıkıyoruz.

Ama gel gör ki, namaza durulacağına ayaklarımız ağrır, belimiz bükülmez, sudan hasta oluruz vs. vs. vs...

Vesairlerimiz de hiç bitmiyor.

Bu sporları, rejimleri vb.leri olumsuz olarak eleştirmiyorum. Namaz vaktinde sporlara koşulduğu gibi koşulmayan namazlar için üzülüyorum.

Ey Namaz Sevdalım,

Hüzünlenince tek sığınağın Alemlerin Rabbinin huzuruna gitmek istediğin namazdı.

“Erihna ya Bilal” “Ey Bilal! Bizi rahatlat.” derdin ve namazla ruhunu arındırırdın. Namaz, Senin gözünün nuru idi.

Ey Kâbe'ye Aşık Sevgilim

G ençliğimizin bağrında, delikanlı çağımızda, zıp zıp zıpladığımız zaman gitmeyiz hacıya. İşleyelim, işleyelim günahları affedilsin Kâbe'de diye niyetlenir kimimiz... Kimimiz çocuklar büyüsün, evlensin vs. der durur.

Bazen de biraz daha maddi yönden rahatlamayı umarız; ama hiç elimiz bollaşmaz.

Ne zaman kaybolacak bu düşünceler bilmiyorum, bilemiyoruz ey Nebim?

İnsan olarak hem nankör hem de çok hırslıyım, hırslıyız dünyaya karşı. Bu hırsı azme dönüştürüp ahirete çalışsak...

Lütfen, yalvarıyorum dua et Rabbimize bizler için. Biliyorum ve inanıyorum ki unutmazsın Sen bizi, ey “Ümmeti ümmeti” diyen en Sevgilimiz, Yârimiz, Canımız... Rabbim unutturmasın bizi Sana...

Ey Günahkârların Umudu

“**B**enim şefâatim, ümmetimden büyük günah işleyenler içindir.” diyorsun ya, asılı duran güzide Medine-i Münevvere’deki tablonda.

Şefaat eyle bizlere de yaratılmışların en hayırlısı, Sevgilinin en Sevgilisi, en Sevimlisi...

Günahlarımız, kusurlarımız çok olsa da ümitliyiz ve hep ümitle yaşayacağız.

Ey Rabbimiz,

Bizi, O güzeller Güzeli sallelahu aleyhi ve sellem hürmetine bağışla.

Ey Orucu Çok Seven Sevgilimiz

Hapur hupur yemekleri hiç sıkılmadan, utanmadan götürdük mideye, Allah'ın gününde hesap vereceğimizi bilmemize rağmen.

Senin gibi hiç taş bağlamadık karnımıza. Doyurduk onu tuka basa, açlık nedir bilmedik ve Sen şöyle hitap ettin ümmetine: “Bu fazlalık başka yerde olsaydı daha iyi olurdu.”

Evet, bizler sözünün tam tersini yapıyoruz. Uzay çağı diyoruz çağımıza ama aslında obezite çağı desek galiba daha doğru olur. Fastfoodlarımız çoğaldı, yemeklerimiz sanki milyarlarımızı doyuracak gibi hazırlanıyor.

Özellikle akşam yemeklerimiz karın doymaktan çıktı; ziyafetlere, şöenlere dönüştü. Sense günlerce bir tek hurmayı bile bulamıyordun, karnına taş bağlıyordun.

Ey Resûlum, ama ben, ya bizler?

Göbeklerimizi taşıyamıyoruz. Bu kadar nimetin içinde bir de ne yapıyoruz, ne yapıyorum biliyor musun?

Ramazan'a ulaşınca midemden rahatsızlanıyorum, susuzluğa ve açlığa dayanamıyorum ve bahaneleri türetiyorum da türetiyorum, üretiyorum da üretiyorum.

Kimimizin de gülünecek kadar basit bahanesi var; sigarayı bırakamamak. Ne olur sanki Allah için sabretsek?

Orucun bir kalkan olduğunu, bir şıfa dağıttığını bildiğimiz halde dayanamıyoruz bir aya. Orucu, doktor s3z3ü ile sağlık ağısından tutamayanlara asla s3z3üm yok.

Buyuruyorsun ya: “Oruç, mü'min için bir kalkandır. Bi-naenaleyh sizden biriniz oruğlu iken, kötü şeyler konuşmasın, cahilane hareket etmesin.

Eğer bir kimse kendisine sövecek olur veya dövüşecek olursa “ben oruğluyum.” desin.” diye.

Ey Peygamberlerin Sonuncusu

Bizlerin de sadece açlık, susuzlukla değil; ağzımızla, kulağımızla, bedenimizle, ruhumuzla, kalbimizle oruç tutanlardan olmamız için niyaz eder misin Rabbimize?

Duaları hep kabul olan ey Yüce Nebi, şefâat isterim, isteriz Senden.

Oruçluların çağrılacağı Reyhan kapısından geçerken unutma bizleri. Rabbim unutturmasın, “ümmeti ümmeti” diyen Sevgilimiz Sana bizi...

Ey İnsanlığın Onur Kaynağı

Sen gittikten sonra neler yaptık: “Yarın durumumuz düzelecek, seneye borçlarımız kapanacak, hele bir şunları halledeyim de bol bol zekât ve sadaka vereceğim.” diyerek ne kadar çok kandırdık kendimizi, sakat bıraktık bedenimizi-ellerimizi, bitkisel hayata girdi beynimiz, öldürdük kalbimizi, kurşuna dizdik ruhumuzu.

İnsanlığımızı insafsızca harcadık, insanlığımızı insanlıktan çıkardık. Hep yarınları düşündük sanki yarına çıkacakmışız gibi.

Hep günlerimizi harcadık, karalanıp atılan kâğıt gibi. Yıllarımıza yıllar katamadık, heba ettik ey Resûl. Bereketlendirmedik ömrümüzü, maddi dünyamıza maneviyat katamadık.

Ey Örnek Olanların En Hayırlısı ve Verenlerin En Cömerdi

Seni örnek alıp O'na ulaşmak için cömertçe vermemiz, hibe etmemiz gerekmez miydi ey Efendilerin Efendisi sallelahu aleyhi ve sellem? Tıpkı “Allah ve Resûlünü bıraktım.” diyen iki kişiden biri olan, mağara arkadaşın, dost tutmak istesen O'nu dost seçeceğini belirterek iltifatta bulunduğu, Cennetle müjdelediğini Sana sevdalı Hz. Ebubekir Sıddık'ın gibi...

Hani bir kahramanın vardı. Namaz kılariken ağaçtaki bir kuş, gözüne ilişmişti de namazı hakkıyla yerine getiremediğini düşüncesiyle yanıp tutuşarak hurma bahçesinin tamamını vermişti.

Hep vermişti, savaşlarda hep kahramandı O. Ve sonra Cennet'i kazananlardan olmuştu. Tıpkı fedakâr ve cömert Talha bin Übeydullah (r.a.) gibi...

Ve arkadaşlarının hepsi Sana benzemeye çalışıyordu. Çünkü Sen cömertlik yarışında ve kimseye hayır dememe konusunda hep birinciydin...

Birincilerin en hayırlısı, Sen hep birinci kalacaksın. Kimse Seni geçemez, geçemeyecek de...

Ey Nuru İlk Yarattılan Habib

Hz. Bilal (r.a), Senin misafirlerin için hurma biriktirmişti ve Sen Bilallere seslenip demiştin ki:
“İnfak et Bilal, infak et. Arşın Rabbi eksiltir diye korkma.”

Fakat ey Nebim, biz korkusuzca infak edemiyoruz, cömertçe dağıtamıyoruz.

Zekât ve sadaka vermek yerine neler yapmıyoruz ki? Kat üstüne kat, eşya üstüne eşya, para üstüne para koyup neler neler alıyoruz bir bilsen ihtiyaç niyetine.

Takım olacak hepsi diye ne çantalarımız var, ne ayakka-bılarımız ne ceketlerimiz ne pantolonlarımız ne eteklerimiz var... Neler neler daha...

Üstümüz, başımız düzgün olmazsa ey Nebim, “İnsan diye laf bile atmıyorlar.” mazeretine sığınıyoruz ya da: “O kadar kariyer sahibiyiz, eh olsun o kadar lüksümüz.” diye bahanelere gebe kalıyoruz. Vermiyor, veremiyoruz ey Sevgilim nendense Senin gibi...

Hz. Hatice, Hz. Aişe, Hz. Zeynep, Hz. Fatma analarımız gibi...

Ey Medeniyeti Getiren En Medinimiz

Nice fakirlerle ne denli zenginlerimiz var Şu ahir zaman ümmetinin içinde...
Ama bizler altının yanına altın koyuyoruz, para kasalarımı dolduruyoruz.

Paralarımız lira da değil, Euro, Dolar... Hâlbuki Sen, Ensar ile Muhaciri kardeş etmiştin, denkliği saęlamıŐtin insanlığın arasında, medeniyeti getirmiŐtin Yesrip'e Medine olarak...

Herkes paylaŐmıŐtu korkusuzca her Şeylerini, yarın kaygısı olmadan.

Ama ya bizler?

Yarınlarda ne yaparız korkusuyla yaşıyoruz. Zekâtın paramıza bereket kattığını bildiğimiz halde, "Hepsini topluca veririz elimize para geçince." diyerek kandırdık kendimizi ve yarınlarda yaŐayacaęımızı biliyormuŐçasına...

Kırkta birini fakirlere vermeyi çok gördük Şimdi ve Őimdiyi yarınlara erteledik. Ama hiçbir zaman da veremedik ve vermekte zorlanıyoruz ey Nebim...

Ey Habibellah

“Sadaka belâyı def eder ve ömrü uzatır.” (*Heysemi, Mecma-ü’z-Zevaid, III/63*)

Sadakanın belaları, felaketleri bizlerden uzaklaştırdığını yıllar önce Senin kelimelerle duymamıza rağmen azıcık şeyleri büyüttük gözümüzde...

Daha çok vermek için yarışmıyoruz. Tabii ki Rabbim daha iyi bilir, hangi şeyin O’nun için daha sevimli ve makbul olduğunu.

Sevaplar O’nun katında daha iyi hesaplanıyor, haksızlığa uğratılmıyor; ama şunu da kalbimize nakış nakış işlemeliyiz, ellerimizi arı-karınca gibi çalıştırmalıyız birbirinden haberi olmaksızın ve her yaptığımızı az bularak daha çok vermeliyiz.

Yarışmalıyız. Koşmalıyız ahir zaman maratonunda kâmil mümin olarak Huzur’a çıkabilmek için.

Sürünsek bile Rıza-i İlahi dışında olmaksızın bu maratonda alnımız ak, kalbimiz pak, ruhumuz ve gönlümüz Hak olmalı. Vermeliyiz, veren el olmalıyız hayırlı olmak için.

İhlâslı bir şekilde yiğitçe yürümeliyiz iman davamızda ve iç geçirtmeyelim insanlara üzerimize Hak düşmemesi için. Rabbimiz, sadakaların, zekâtların kimlere verileceğini şöyle buyuruyor:

“Sadakalar (zekâtlar), Allah tarafından farz olarak ancak ve ancak fakirlere, yoksullara, zekât memurlarına, kalpleri Müslümanlığa ısındırılmak istenenele, (mükateb) kölelere, borçlulara, Allah yolundaki gazilere ve yolda kalmışlara mahsustur. Allah, her şeyi bilendir; hikmet sahibidir.” *(Teve Suresi, ayet: 60)*

Ey Yoksulların ve Muhtaçların Dostu

Hayr yarışında hep önde olan en Hayırlımız,
Ne olur dua et şu ahir zaman ümmetine.

Dualar duaya dursun Senin duanla. İnsanlık silkelensin şeytanca birikimlerinden, biriktirmelerinden. Rabbimiz için yarışsın ellerimiz, uzansın O'nun ipine. Tutsun gönüllerimiz ve hiç bırakmasın.

Kirden, pastan temizlensin, cimrilikten utansın, cömertliğe yol açsın, koşalım Cennet bahçelerine doğru Senin yolundan Rabbimize giden yolda. Dualar, gönüllerimizde baharlaşsın Senin dualarınla, dua edenlerin en Hayırlısı.

Duaya açılan ellerin, ellerimizi açsın, bereketlendirsın, verdirmeyi sevdirsın. Fakirleri sevindirsın, yoksullara el olsun, yürek olsun. Yetimlerin, öksüzlerin kolu, kanadı olsun, miskinlerin ekmeği olsun, muhtaçların ihtiyaç kanadı olsun.

Verdirmeyi sevdik Allah'ım bize. Verdir vermek istediklerine. Verelim Senin için düşkünlere, ihtiyaç sahiplerine. Verelim Senin için zekâtlar, sadakalar...

Duaya açılan ellerimizi boş çevirmekten hayâ ettiğini beyan ediyor Habibin sallelahu aleyhi ve sellem. O'nun hürmetine bizi de cömertler arasına al, cömertlerin en Cömerdi, ya Gâni.

Ey Sonsuz Kudret Sahibi Rabbim

Her şey Sana muhtaç, her şey Sana aç “Bana Seni gerek Seni” diyen diller gibi... Mü’minin zindanı, kâfirin cenneti olan bu dünyada yaptığımız amellemizi boşa çıkarma.

Bizleri kâmil mümin kullarından eyle. Sen affedicisin, Sen tevbeleri kabul edicisin, Sen Gafur’sun, Sen her şeyin sahibisin, Sen izzet-i ikram sahibisin, Sen Rahman’sın, Sen Rahim’sin...

Sen canlarımızdan, mallarımızdan, her şeyimizden çok sevdiğimiz tek bir ilah olan Allah’ımızsın. “Lâ ilâhe illâllah” sözünü haykırıyoruz bütün yaratılmışlara...

Ne olur affet, affetmeyi Seven Sevgilim. Affet günahlarımızı, arındır bedenimizi, ruhumuzu, kalplerimizi kirlerden...

Temizle ey Allah’ım... Senin her şeye gücün yeter. “Ol” de oluverir her şey...

Rabbim, çok sevdik bize Seni, sevdik bize Senin sevdiklerini, sevdik bize Senin sevdiğin amelleri yapmamızı.

Ey Rabbim

Günahlarımıza rağmen ümitliyiz... Kusurlarımız olsa da umutluyuz... Çünkü Sen Tevvâb'sın. Çünkü Sen Gafur'sun. Ve Rabim, senin bizleri çok sevdiğine çok inanıyorum. Sen Vedud'sun.

Bir de ey Rabbim, huzuruna geldiğimizde Habib'inin bizim için şefaet etmesi için izin vereceğine inanıyoruz. Çünkü, Sen kullarına karşı çok merhametlisin.

Ey en güzel isimlere sahip olan Rabbim;

Esmâ-i Hüsna'n, Kur'ân-ı Kerim'in, Kâbe'n, en Sevgili Habibin ve sevdiğin tüm kulların hürmetine bizleri affet, doğru yola ilet, imâna ermişlerden kabul et.

Sâlih/a, ihlâslı, kâmil mü'minlerden olarak Huzur-u İlâhi'ne gelenlerden olalım Senin izinle.

Gül cemalli Efendimiz sallelahu aleyhi ve sellem'in şefaatine nail olanlardan olmamızı nasip et ve Cennet'te O'nun yanında olalım:

“Kişi, sevdiğiyle beraber olur.” diyen Sevgilimizin bu sözü hürmetine.

Ey Allah'ım Kabul Buyur

Gönlümüzün Gülü sallelahu aleyhi ve sellemine, Sana sığındığı bütün her şeyden Sana sığınıyoruz ve O'nun istediği bütün güzel ve hayırlı her şeyi Senden istiyoruz.

O'nun Sana ettiği bütün duaları, biz de Sana ediyoruz. Rabbim dualarımızı kabul et ve bizleri Kendine kul olma şerefiyle şereflendir Allah'ım...

Kelime-i şehadetimle geldim Sana.

Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü en la Muhammeden abdühu ve resulüh.

Kabul buyur.

Tevhidimi Senin için Sana.

Tuttum orucumu yana yana,

Ne kış dedim kar altında,

Ne yaz dedim güneşin bağrında,

Kabul buyur Senin için Seni bana.

Veren el olmaya çalıştım Senin için.

Cömertlikte yarıştım kendi nefsimle Senin için.
Sana giden yolda verdim Senin için.
Kabul buyur verilenleri Senin için.
Kâbe'nin kokusuna hasret oldum.

Gidemedim ama hicranımı içimde duydum.
Hayallerimde, rüyalarımda Senin için secdeye durdum.
Kabul buyur gidemesem de oralara Senin için.

Beş vakit sâdanla yükseldi adının her harfi.
Vardı isminin yanında, habibinin ismi.
Divanına durduk sevgimizle, selamımızla.
Kabul buyur Senin için en içten duamızla.

Ey Öğretmenlerin En Hayırlısı

Önce ashabından öğretmenler gönderdin eğitmek için gidilen yerlere.

Sarp yamaçlı gönüller vardı tırmanılacak, buz gibi kalpler vardı imanla ısıtılacak.

Sana benzeyen, ilk öğretmenlik görevini ve Uhud'ta şehit olan Musab bin Umeyr'ini gönderdin ilimle donatmak için gönülleri, ruhları Medine olan Yesrip'e...

Cahilliğin en büyük düşmanının bilgisizlik, ilimsizlik olduğunu gösterdin bizlere ve ilmin ne kadar önemli olduğunu ispatlamak için bir sözünle: "İlim, Çin'de de olsa gidip alınır." diye buyurdun insanlığa.

Ey Medine'ye Hicret Eden Sevgili

Rabbimizden Sana İlahi emir gelince, gönlün Mekke'de kalsa bile hicret ettin ümmetine örnek olmak için.

Giderken dönüp O'na: "Mekke, sen benim için bütün dünyadan değerlisin. Ama insanların beni rahat bırakmıyor." demiş ve gitmiştin. Tarihin en ağır vedasıydı bu söz...

Tarihler 622'yi gösterdiğinde Medine Seni bekliyordu ama hüznüyle ayrılmıştın sevdiğin ana yurdundan. Evet, yetim kalmıştı, Allah'ın en hayırlı kıldığı belde: Mekke...

Sen, O'nu fethedinceye kadar Sana özlem duydu, şimdi Sana hasret duyan ümmetin gibi. Sen de belki sılına hasret duydun, oraların anılıyla yaşadın.

Ama yerlerin ve göklerin Sahibi, yeni diyarı da Sana sevdirdi, orada da başarıdan başarıya koştun, mutlu oldun. Medine'nin sevilmesi için dua ettin.

Ve şimdi bizler, o gönüllerin başkentini o kadar özlüyor ve hasret ile yanıyoruz ki, bir şehirden başka şehre taşınırken yeni şehrimize Medimem derken kız evlatlarımıza da Medine diye isim veriyoruz.

Ey Gurbete Düşmüş Hüzünlü Sevgili

Nelere katlanmadın ki?
Yetim kaldın, evlat acısını tattın, Seni taşıdılar,
üzerine pislik attılar ve ayrılığı doruk noktada hisset-
tin. Seni yurdundan çıkardılar.

Kalbin hüzünlüydü hep. Bizse bugün ufacak sorunların
içinden çıkamıyoruz. Bir kaşık suda boğuluyoruz.

Gözlerimizin önündeki bir kılı, dağlar zannediyoruz, dağ
gibi büyüyor içimizde. Problemlerin içinde gömülü kalıyo-
ruz, stres yapıyoruz ve moralimiz bozuluyor.

Ey Nebim

Sen hicret ettin. Gittiğin Medine'nin çehresini değiştirdin çalışmalarınla, duanla. Yolda seferdeyken bile boş durmadın, burası benim memleketim değil demeden.

Kuba'da bir cami inşa ettin arkadaşlarınla ve ilk Cuma namazını kıldırдың. Dini tebliğ ederek ilerledin emin adımlarla yolunda. Ümmetin yaptın onları ve Allah'ı tanıttın onlara.

Ebedi cehennemlerini ebedi Cennet'lere çevirdin. Ya bizler? Gidenlerimiz var Allah için yakın ya da uzak memleketlere ama yetersiz.

Evet, belki bir yerlere gidiyoruz; fakat hicretin amacını yerine getiremiyoruz. “EMR-İ BİL MARUF, NEHY-İ ANİL MÜNKER.”i tebliğ edemiyoruz. Çatlarcasına çalışmıyoruz bu uğurda.

Gittiğimiz memleketlere kimimiz para için, kimimiz eş için, kimimiz de menfaatlerimizi düşünerek gidiyoruz. Dünyanın ardında koşup duruyoruz. O tavşan, biz tazı misali. Hiçbir zaman da iki yakamız bir araya gelmiyor.

Paranın içinde yüzemiyoruz, evliliğimiz mutlu gitmiyor, elde etmek istediklerimizi hep bir sonraki güne erteliyoruz. Kısacası, arzularımız okyanus gibi. Taş atmakla, kum

dökmekle dolduramıyoruz isteklerimizi. Rabbimiz şöyle seleniyor bizlere:

“Sizden hayra davet eden, iyiliği emir ve kötölükten nehy eden bir ümmet bulunsun. İşte bunlar, fela-ha erenlerin ta kendileridir.” *(Al-i İmran, ayet: 104)*

Ey Dünyayı Ardına Alan Sevgilim

Senin dünyayla hiç alakan olmadı, hep ahireti istedin. Herkesi Allah'ın varlığına ve birliğine çağırdın, çağır-mamızı buyurdun.

İyilik yaptın ve yaptığın iyilikleri de hiç başa kakmadın. Kimseye kötülük yapmadın. Hatta Sana canavarca davrananlara bile.

Sen hep tatlı dilli, güler yüzlü oldun, kibar ve iyi davran-dın insanlara. Rabbimizin dediği gibi:

“(Uhud Savaşı’nda) Allah’tan gelen bir merhamet-le onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürek-li olsaydın elbette onlar etrafından dağılıp giderler-di. Artık onları affet.

Onlara Allah’tan mağfiret dile. İş hususunda on-larla müşavere et. Bir kere de azmettin mi, artık Al-lah’a dayan. Çünkü Allah, tevekkül edenleri sever.”

(Al-i İmran Suresi, ayet: 159)

Ey Helal Peşinde Koşanların En Hayırlısı

“Faiz alan da veren de ayağımın altındadır.” kelamını duyduk bin dört yüz kırk sene önce.

O günlerde yaşayanların teslimiyetsiz kabul ettiği mübarek ağzından çıkan kelimeleri, hatta her harfini...

Sünnetlerinde yarıştılar, hayırlara koştular. Hep infak ettiler.

Ya biz?

Bugün neler yapıyoruz... Kredi kartsız hiçbir işimiz yok. Faizlere gömülü kaldık.

Her ne kadar kartlarından uzak kalmaya çalışsak da, faizsiz bir şeyler için uğraşsak da inan ki tozundan bile kapıyoruz onun.

Ey Sevgilim

Sadaka olarak vermek yerine borç vermenin bizim hakkımızda daha hayırlı olduğunu buyuruyorsun.
Bu da bir borç ama faizsiz borç...

Faiz, kazançta risk olmadığı ve karşı tarafı yük altında ezdirdikçe ezdirdiği için sevimsiz. Çünkü, kolay yoldan kazanılan ve karşı tarafın onurunu ayaklar altına alan bir kazanç...

Sen öyle sesleniyorsun ki çağlar öncesinden tüm çağlara, zamana...

Sesin ile tüm dünya yeniden adalet mizanına oturacak bir teslimiyet ve samimiyetle haykırıyorsun.

Ama nefsimiz bizim yüzümüzü Senin yolundan çeviriyor ve hevasına taptırıyor.

Meded el meded ya rasulellah...

Ey Sultanlar Sultanı

Ev, araba, mal, mülk vs. kredileri çekiyoruz helal para olduğunu düşünerek. Yüzde kaçlardan başlayan faizsiz krediler diyerek ne afişler hazırlıyoruz, ne reklâmlar yapıyoruz.

Kendi kendimizi ne kadar çok aldatıyoruz, kandırıyoruz şeytandan gelecek vesveselere kulak vererek.

Oysa canım Peygamberim sallelahu aleyhi ve sellem, Senin sözüne kulak vermeli, tir tir titremeli değil miyiz?

Yarın Allah'ın huzuruna nasıl kapkara bir yüzle çıkacağız diye düşünmemiz gerekmez mi? Senden uzak kalabilme ihtimalini düşünüp şeytanın oyunlarına kanmamamız gerekirken...

Sen ab-ı hayatımızsın, Sen kurtarıcımızsın. Kurtar biz bu faiz oyunlarından, fal oklarından, büyücülerin şerrinden...

Rabbimiz diyor ki: **“Ey iman edenler! Muhakkak ki, içki, kumar, putlar ve kısmet için çekilen zarlar şeytanın işinden olan murdar bir şeydir. Artık ondan kaçınınız ki, kurtuluş bulabilesiniz. Şüphe yok ki; şeytan arınıza ancak içki ile kumar ile düşmanlık düşürmeyi ve sizi Allah Teala'nın zikrinden ve namazdan alıkoymayı ister. Artık siz vazgeçtiniz değil mi?”** (Maide Suresi, ayet: 90-91)

Hepsi yasaklanmış, hepsi günah adını almış, hepsi Rabbi-
mize karşı şirk kokan çöplük yuvası.

Acı ümmetine, ey ümmetini çok seven Sevgili. Günahları-
mızı, kusurlarımızı Settar ismiyle örtsün Âlemlerin Sahibi.

Ey En Korkusuz Kahramanımız

Gelecek kaygısıyla, yarın ne yaparız korkusuyla yaşadık, yaşıyoruz ve belki de kimimiz hala yaşayacak. Daha kazançlı olduğunu düşünerek uzun veya kısa vadeli borçlar aldık. Bu alınan borçlar da, alınan paranın yarısına yakın faiz ödettiriyor.

Öyle kısır bir döngü içinde kaldık ki... Hâlbuki Rabbimizin helal dairesi o kadar geniş ki, bir tefekkür etsek...

Ey Sevgili,

Faizin bizden, bizim de ondan doğu ile batının uzak olduğu gibi uzak olmamız için ellerini bizler için semalara uzatır mısın?

Çölde susuz kalanlar gibiyiz Sana, ey susuzların ab-ı hayatı. Dualarınla gönüllerimizi dinlendir, bizi bataklıklardan kurtar...

Ey Hep Cananını Düşünen Cananım

“Önce can, sonra canan.” sözünü Sen değiştirdin kişiliğinle, ahlâkınla, sevginle, davranışlarınla...

Hep bana, hep bana demedin. Hiçbir zaman benim olsun, her şeyi ben kazanayım diye yarışmadın hırsla. Olmayan bir şeylerin için göğüs geçirmedin, iç çekmedin, keşke demedin.

Yaşadığın her an ilk sözün “Bismillah”, son sözün “El-hamdülillah” oldu. O’na öyle bir şükrettin ki Mirac’a çıktığın zamanki şükür sözleri, beşeriyetin kıyamete kadar tahıyyatların da hep kelâmı oldu Yaradan’a şükrettiği.

Ey Gül Yüzlüm

Yeşil ile mavinin birbirini sarmaladığı Allah için kıyama yükselen ağaçlarla, secdede yakamozlarıyla insanlara göz kırpan bir deniz kenarından Sana sesleniyorum ey Sevgili.

Rabbimizin azametini, haşmetini ve yüceliğini hissettiğim şu dakikalarda Rahman için ağaçlarla beraber kıyama yükselelipt masmavi denizle beraber alnımı secdeye koyan, miraca yükselenler var.

Bir tarafta da günaha giyimleriyle giren ya da girdiğini bilmeyen insanlar olduğu gibi Yaradanına saygı göstermeyip, alnımı secdeye koymayan kibirliler var.

O kadar acım acıyor, o kadar çok üzülüyorum ki Seni ve Rabbimi ve sevginizi anlatamadığım için.

Seni düşünüyorum ve arkadaşlarımı... Yesrip'i Medine yapabilmek için mücadelenizi, zor günlerinizi. Ya şimdi?

Ama yine de umutluyum. Gür sada İslam'ın olacak. Canı gönülden inanıyorum.

Ey âlemlerin Rabbinden terbiyesini alan Canım Efendim;

Yüce Rabbimiz, Furkân'ında ben yaptım, ben ettim demiyor ve demediği için Sen de demedin. Çünkü Sen, O'ndan aldın eğitimini, öğretimini, edebini...

Sen günlerin peş peşe geldiği, gece ile gündüzün ardı sıra gittiği asırlar öncesinden biliyordun her şeyi.

Rabbim, Sana vahyetmişti, öğretmişti. Sen, Kur'ân-ı Kerim'in yaşayışının somut bir göstergesiydin. Senin ahlakın, Kur'an ahlakı idi.

Ey Bilenlerin En Hayırlısı

Her şeyi bilmene rağmen hiçbir zaman tevâzudan ödün vermedin. Kibirlemedin, büyüklenmedin. Ama bizler o kadar zorluklar yaşıyoruz ki şu zamanda...

Kibirlikten dolayı bencil olmaya başladık, benlik duygumuz kabarıyor, bencillik batağına saplanıyoruz. “Benim, ben yaptım, ben öyle istiyorum, ben, ben, ben...”

Ben kelimesi, kafa lûgatlerimizde en ön sıralarda yer almaya başladı. Yer almaması gerekirken...

Öyle bir bencilleşmeye başlamışız ki ikramda bulunmayı unuttuk, gösterişte birinciliğe koşuyoruz...

Ey Allah’ın Resulu,

Bazı kitaplarda ene denilen Arapça kelimenin Allah’ı tanıma adına yararlı olduğunu okudum, bilgili insanlardan da bu tarz şeyler dinledim.

Allah’ı tanıma ve bilme adına, insan önce kendini çok iyi tanıyacaktı. Kendini bilen insan da Yaradan’ını daha çabuk bulur, O’na sığmır ve O’nun aşkına gark olurmuş. Nefsini bilen, Rabbini bilirmiş.

Evet, Gülüm, kitaplar ve insanlar doğru söylüyor ama biz nedense her şeyi çarpıtıyoruz. Kendimizce bir şeyler uyduruyoruz.

Ene, bizim için kendimizi düşünmekten başka hiç bir şey olmadı. Bencilliğin içine gömülüp kaldık.

Ey Allah'ın Habibİ,

Geliversen de tevâzu kanatlarının altına bizi de alsan, onu bize de indirsen.

Bencillikten, sosyal bir insan konumuna geçsek. Kıskanmasak hiçbir şeyimizi yaratılardan. Sevsek, Yaratan'dan ötürü yaratılanı.

Kendimizi düşünmesek din kardeşimizden önce. Ele geçirmek için uğraşmasak fani dünyanın fanilerini. Gözlerimizi baki âleme çevirsek.

Duanla çevir faniden bakiye gönlümüzü Ey Sevgili, Senin sığındığın her şeyden Rabbimize sığırız.

Ya Resulellah

O kadar çok sorun var ki, Sen gittiğinden beri. Evde yardımlaşmanın adı kitaplarda kaldı, sevgiler uçtu, sadakat terk etti bizi, fedakârlık öldü, güven güvenini yitirdi, tebessüm Senin o inci dişlerinde kaldı, çocuklar şimdi Senin sevdiğin gibi sevilmiyor, eşler birbirini anlamıyor.

Daha neler neler...

Senin canlı, cansız hiçbir şeye kuvvetlice vurduğun duyulmuş değil. Kısacası dövmemiş olmana rağmen ey Sevgili, ümmetinin erkekleri, eşleri üzerinde kuvvet denemesi yapıyor.

Rabbimizin onlara vermiş olduğu gücü, onlar o kadar kötü kullanıyor ki, onları Sana şikâyet ediyorum.

Bu dayak sırf, kadın güçsüz diye mi? Erkekler, işyerlerinde ya da yolda birilerine kızsalar tartışmaya bile girmek istemezler.

Riyakârlık yüzlerini ön plana çıkararak, mütevazılık, beyefendilik moduna geçerler. Ama evde eşlerinin belki küçücük bir istekleri olsa, sen misin deyip o güçsüz, masum insanları toplum içine çıktıklarında küçük düşürücü hale getiriyorlar.

Ey Resûlum, çok gördüm eli, yüzü mosmor işine giden kadınları. Dişi kuş yuvayı yapar sözü ne kadar da doğru. O

morluklar içerisinde bile hiçbir şey olmamış gibi davranıyorlar.

Yine beyim deyip onların her türlü ihtiyaçlarını karşılıyorlar. Çocuklarının kolu kanadı oluyor babaların pek çok olmadığı yerde.

Hayırlı olmak yarışında ümmetinin erkekleri, Senin eşlerine davrandığın gibi davranamıyorlar. Maratonu sonda bitirmek için uğraşıyorlar galiba.

Ey Nebim, gelip bir dinlesen ümmetinin kadınlarını, ciğerleri yanıyor, kalpleri paramparça, çok şikâyetleri var eşlerinden...

Ey ellerini kaldırınca hiç boş Çevrilmeyenim,

Ellerini yine kaldırsan ümmetinin erkeleri için. Hanımları için çok güzel eşler oluverseler tıpkı namazda sağa sola çevrilmeyen baş gibi. Hanımlarının sığınağı, koruyucusu ve evin çatısı, direği oluverseler...

Ey Ailesine Karşı En Hayırlı Olanımız

Senden sonra erkeklerin kalbini taş bağladı. Günümüzdeki deyimiyile taş fırınlaştı, kalpleri kilitlendi, ruhu mühürlendi sanki.

Emirleri; çocukları ve eşlerini sıkıntıya soktu, gece uykularını böldü, vicdanlarını sakat bıraktı, gönüllerini öldürdü, yardımda kısırlaştılar. Sanki ev işleri kadınlara tapulu... Ama Sende gördü beşer yardımlaşmayı...

“... Eğer iyi geçinip kadınlara eza etmekten sakınırsanız, elbette Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.” (Nisa Suresi, ayet: 128)

Ey eşlerine karşı en hayırlı eş olan Gülümüz; Eşinin/ eşlerinin gülüydün Sen. Sen, hep bir adım öndeydin insanlıktan. Evde ailene yardım ederdin.

Hatta öyle bir yardım ederdin ki, zayıf yaratılışlı eşinin/ eşlerinin kolu, kanadı olurdu...

Hiçbir işini başkasına yaptırmazdın, kimseye emir vermezdin. Sen eşlerin en mübareğiydin, en güzel örneğiydin... Biricigiydin... En tatlısı...

Ey Hane-i Saadetin Gülü Efendim

Hane-i saâdetin gülleri, tertemiz annelerimiz, Sana hürmette bulunur, bir döşegi Sen oturduğun için babalarına bile oturmayacak kadar değer verir ve Seni çok severlerdi.

Senin hakkına son derece riâyet ederlerdi. Onlar, Sen, mescide giderken arkandan hayran hayran bakarlardı. Sen, ne dersen, onu yapmaya çalışırlardı. Kur' ân'ın Sahibi buyurur ki:

“Sâliha kadınlar ise, itaatkâr olanlardır. Allah'ın (kendilerini) korumasına mukabil, gaybı (kocasının yokluğunda, korunması gerekenleri) muhâfaza eden kadınlardır.” (Nisâ Sûresi, ayet: 34)

Ey Mesih'in haber verdiği Sevgili;

Ya şimdi nasıl kadınlar? Eşlerinin izin vermedikleri yerlere gidiyorlar, eve dönünceye kadar meleklere lanetlediklerini bildikleri halde.

Cevap da hemen hazır ey Nebi:

“Sen para kazanıyorsan ben de kazanıyorum. Özgürlüğümü karışamazsın.”

Ya Resuli Ekrem; Sen, kadınların kocalarından izni olmadan nâfile oruç tutamayacaklarını ve eve kimseyi izinsiz

alamayacaklarını 6.-7. yüzyılda söyledin ama bizler hala uygulamamakta galiba ısrar ediyoruz.

Kadınlarından şikâyetleri olan o kadar çok koca var ki, ben de onlar aracılığıyla Sana, kadınları şikâyet ediyorum.

Ey Gönüller Padişahı;

Evdeki sırları ve hoş olmayan konuları anlatmada bir numara, kocasının rızasıyla Cennet'i kazanabilecek kadınlarımız.

“Allah razı olsun, öf bile demeden bizim için rızık peşinde geçim derdiyle uğraşılıyor.” demek yerine eşlerinin hiç olumlu yanlarından bahsetmezler...

Ama: “Yok şöyle davrandı, bunu söyledi, şu huyunu hiç sevmem” gibi olumsuz eleştiri adına ne varsa başkalarıyla hepsi paylaşılıyor.

Ey özü sözü bir Olanım;

Sen, bir sözünde: “Bir kimsenin bir kimseye secde etmesini emrecek olsaydım, kadının kocasına secde etmesini emrederdim.” diye seslendin kadınlara.

Ama Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem, pek çok kadında hürmet yok, saygı yok.

Bazen kendi kendime düşünüyorum neden böyle oluyor diye ve sonra diyorum ki belki kocalarından yeterince ilgi ve sevgi görmedikleri için böyle oluyor diye kendimce bir karara varıyorum. Belki doğru belki yanlış...Belki de Allah için Cennet eşine ulaşılmadığı için...Belki de nefis azgınlığı... İnan hiç bilmiyorum.En doğrusunu Rabbim bilir.

Ey Gönül Padişahım;

Kadınların, hiçbir konuda kocalarını üzmemesi lâzım, onlara her konuda yardımcı olması gerekiyor. Çünkü dünyada en önemli şey, bir koca için sâliha kadın; kadın için de sâlih bir koca.

Sen de şöyle buyurdun: “Dünyada bir kadın, kocasına eziyet eder ve onu überse, o erkeğin hurilerden olan hanımı, o

kadına şöyle seslenir; Allah canımı alsın, üzme o adamı. O, senin yanında şimdilik misafirdir. Yakında senden ayrılıp bize kavuşacak.”

Ey asırlara seslenen Gülüm;

Bütün kadınlar adına Senden, onların özürlerinin aflarını diliyorum. Affet, ümmetinin kadınlarını.

Dualarınla onların kalplerini yumuşat, kalplerine sevgi akıt. Beylerine salih bir eş ve dünya ve ahiret yardımcısı olmaları için dua buyursan.

Belki bilmiyorlar onlar...

Ey Evlatlarına Karşı Babalıkta En Hayırlı Olan Sevgilimiz

Senden öğrendi insanlık babalığın ne demek olduğunu. Senden öğrendi, çocukları öpmeyi, başını okşamayı, onlara selam vermeyi.

Senden öğrendi, onlarla çocuklaşmayı, çocukça oynamayı, en güzel binek olmayı. Senden öğrendi merhametli olmayı.

Ey Resulüm,

Sen gittin, gidişinle gitti sanki her şey. Senin zamanındaki gibi değil hiçbir şey. Cahilliye devrine döndü sanki zaman.

Babalar, kızlarını şimdilerde belki diri diri toprağa gömüyor ama sevgisizlikle, sevmeyerek gömüyorlar hayata, ilgisizlikle dövüyorlar kendi başlarına bırakarak.

Öpülmüyorlar, kucağa alınmıyorlar soyunu devam ettirmeyecek diye... Hâlbuki Senin soyun kızın Hz. Fatma ana-mızdan sürdürülürdü. Sana Ebter dedirtmedi Rabbimiz.

Müslüman'ım diyen veya demeyen erkek adamın, erkek evladı olur diyenler bunu bilip bir utansalar ey Resûlum... Ya Resulullah, okuyup öğrenmiyorlar, biyolojik olarak erkek ve kız çocuğunun olması gereken kromozomları erkeklerin, kendilerinin taşıdıklarını.

Kadınların sadece kendi kromozomunu taşıdığını... Bir bilseler... Bilmiyorlar ve bilmedikleri için de bilmediklerinin düşmanı oluyorlar.

Ey Nebim

Kızlar okutulmuyor ortaöğretimden veya liseden sonra. Kimi yerde de hiç okula gitmeyen çocuklarımız, ilim öğrenemeyen nice evlatlarımız var...

Senin kurduğun Suffe medresesi gibi, kızlarımızın ilmi, bilmi ve eğitimi öğrendiği bir eğitim ortamına muhtacız.

Gelecekte ilim, irfan sahibi olamayacak o kadar çok anne adayımız var ki... Yuvayı dışı kuş yapar misali...

Oysaki öncelik kızların ders ortamına verilmeliydi ve kızlar irfan ile büyütülmeliydi.

Ey yaratılmışların en Hayırlısı;

Senden öğrendik merhametli, şefkatli olmayı. Sevginin kelime manasını... Çünkü sevgi, Sen demekmiş.

Sevgin, gülün kokusu gibiymiş... Sevgin, miski amber saçarmış her yere... Sevgin, Rabbimize açılan bir duaymış, O'na sığınmışmış...

Sevgin, ümmetin için döktüğün gözyaşıymış. Sevgin, kar gibi temiz dişlerinden çıkan nur tebessümünmüş...

Ey Ümmetine Merhametli Olan En Hayırlımız

Ananın, yavrularına kol, kanat gerdiği gibi sardın Sen de ümmetini. Anneler, Senin dilinle mübarekleşti, Senin kelimelerinle Cennet onların ayaklarının altında oldu.

Belki de fedakârlık, merhamet, şefkat, ayırcaklı olunuş, Senin Taif'teki duanla, annelere örnek oldu. Anneler, anneliğini buldu.

Değer katıldı sevgilerine, fedakârlık yarışına girdiler... “En çok yardım edilmesi gereken Sana sorulduğunda, Sen, üç kere: ‘Anne’ dedin.

Annelere, anneliğini tatturdun, derecelerini yükselttin... Öğrettin güzellikleri... Çünkü Sen, öğreticilerin en hayırlısı-sın.

Ey Nebim;

Şimdi anneler, anneliğini unutuyor iş, güç peşinde koşmaktan. Çocuklar ilgisiz büyüyor, sevgisiz yeşeriyor hayat ağacında.

Ey güllerin Gülü;

Anneler, kadınlar, kızlar Senin değer verdiklerindi. Ama şimdi öyle mi? Billboardları süslüyor o nadide çiçekler.

Gazetelere, dergilere baş kapak oluyor, televizyonların en gözde gösteri showları, objeleri, daha nerelerde aşağıların aşağısına indirdiler...

Çaldılar, çalındı, çaldırdılar insanlık onurlarını, hamme-fendilik lükslerini, süslerini... Zahiren bolluk içinde yüzüyor gibi görünseler de batnen kafesin içinde tıkalılar.

Ey Canım Efendim;

Nûrunla gelsen, aydınlatsan yeri, göğü, karanlığı. Hatta aydınlık yerleri ziyanla parlatsan...

“Ailesine karşı en hayırlı olan.” ne olur, hayırla dua etsen çarpıklaşmış ümmetine, ümmetin olmak isteyen, çırpınan zavallılara... Bizlere...

Koru duanla Cennet ayaklarının altında dediklerini. Hidayet bulsun avuçlarının yükselişiyle hidayetsizler...

Ey Evleniniz oğalınız Diye Buyuran Sevinç Kaynağımız

Ahirette ümmetinin çokluğuyla sevineceğini belirtmişin yüzyıllar önce.
Amaç, Allah'ın rızasını kazanmayı hedeflemeden, Cennet'e ulaşmayı ilk koşul bilmeden sadece şehvet için evlenenlerimiz o kadar çok ki...

Evet, şimdi hemen herkes evleniyor gücü yeten ya da yetmeyen. Ama evlenilirken ne gibi şartlar koşuluyor bir bilsen...

Kimisinin ön planda tuttuğu güzellik veya yakışıklılık...

Kimisi de biraz daha hoşgörölü davranış sergilercesine güzelligin ya da yakışıklılığın önemli olmadığını, cebinin dolu olmasının daha büyük önem teşkil ettiğini söyleyenlerimiz çok, ömür sürecini paylaşacak olduğu insanlar için.

Kimisi ise, güzellik, yakışıklılık, para, ev, araba vs. gibi maddi külfet taşıyan hemen her şey olursa evleneceklerini řart koşuyorlar sanki dünyaya çakılı kalacaklarmış gibi. Dini boyuta hiç bakmadan "Varsa isteklerim, varım senle." diyorlar. Ama sonuç: hüsrán...

Ey en iyi Düşünenimiz;

Bazı insanların da kendi düşüncesi yokmuşçasına “Onlar ne derse doğrudur, daha uygundur.” gibi bir basmakalıbın içine giriyor. Ve sonuç: Hayata at gözlükleriyle baktığı için hüsrân, ayrılık ve yığınla elem...

Bazen de dindar diyoruz, iyidir, Allah’ı bilen insan diye söyleniyoruz mutlu olacağımız düşüncesiyle ve umuduyla.

Fakat yalancının mumu yatsıya kadar yanar atasözüne binaen gerçek yüzün ortaya çıkması çok kısa bir zaman alıyor. Riyakârlığını hemen ele veriyor.

Bazısı da köprüyü geçinceye kadar deyip hele bir evleneyim, evleninceye kadar secdeden ayrılmam diyenlerimiz o kadar çok ki... Ne zannediyorlarsa öyle balçıklaşmış düşünceyi?

Kendilerine zarar vereceklerini ya da verdiklerini hiç bilmiyorlar. Bu ömür, bu nefes bir kere veriliyor ahireti kazanabilmek için. Galiba bunun ne kadar önemli olduğunu çoğumuz idrak edemiyoruz.

Ey hep maneviyatı düşünen Sevgilimiz;

O kadar çok ki zahire bakıp batını; maddiyata düşüp maneviyatı unutanlar.

Oysa Sen söylemiştin evliliğe damga vuran mühür basan o güzide sözünde hangi sebeple evlenirsek mutlu olacağımızı:

“Kadın dört şeyden dolayı nikâhlanır: Mal için, soyu için, güzelliği için ve dindar olduğu için. Sen dindar olanı seç. (Aksi takdirde) sıkıntıya düşersin.”

Ey Nebim

“ Allah’ın en fazla buğz ettiği helal, talâk (boşama) dır.” buyuruyorsun. Canlar Sana feda olsun Efendim sal-lelahu aleyhi ve sellem, şimdilerde tabir-i caizse daha modern bir üslupla teknoloji çağında öyle bir arttı ki ayrılıklar, çağın adı gibi değişiyor insanların modernlik düşüncesi. Bir mal gibi, bir eşya gibi değişti evlilikler.

Gömlek değiştirilmiş gibi boşanmalar çoğaldı. Ne rüyalarla ne hayallerle kurulan yuvalar, yuvalıktan çıkmaya başladı. Sabretmek, evvel zaman diyerek başlayan masallar gibi kitaplarda kaldı. Sabırla beklemek unutuldu.

Değerler, değerini kaybetti; sevgiler, Kaf Dağı’nın ardında; fedakârlık, asırlık oldu. İnsanlık yarışta. İnsanlara göre hayırlı eş, iş, aş aslanın ağzında değil, artık midesinde.

Çalışmıyoruz, dua etmiyoruz ki hayırlı insan olmak için...

Her şeyin başı: DUA. Ama şeytanın av tuzaklarına takılıp kalıyoruz.

Ya Boşanmaya En Kötü Helal Diyen Resulellah

Boşanmaların en önemli sebebi, sonradan çiftlerin birbirini beğenmemesi ve birbirleriyle uyuşamaması... Evlilikten önce, her şeylerine katlanabilecekleri izlenimi veriliyor ve evlilik sonrası her şey elem...

Evlenmeden önce gençliğin verdiği güzellik/yakışıklılık üzerlerinde eşlerin çok büyük kaybı var.

Yani güzelliğin/yakışıklılığın çok büyük etkisi var. Çünkü, birkaç yıl sonra insandaki değişimle beraber göz zevki ortadan kalkıyor.

Artık gözler yanılıyor ve göz zinası çoğalıyor. Artık eşler, başkalarının eşleriyle kıyas yapmaya başlıyor.

Ey insanlığı öğrendiğimiz Gülümüz;

Sen, gül gibi misk-i amber saçtın evrene, kâinata, insanlığa...

Gülümsemeyi, ikramı, teşekkürü Senden öğrendik ey Gül-i Rana'mız. Şimdilerde ise tam tersine döndü öğrendiklerimiz.

Eşler, birbirine teşekkür etmeyi bilmiyor, fedakârlık yapmıyor. Herkes evde para kazanıyor diye benim param, senin paran- pulun gibi anlamsız tartışmalara giriliyor.

Ey Canım Peygamberim;

O kadar çok gördüm ve işittim ki kadının parasını harcamak için uğraşan erkekleri. Maaş gününde alınan paranın hepsi evin erkeğine(!) veriliyor. Güya eve o bakıyor ya...

Kadınlar, çalışıp kazandıkları paradan bir kuruş bile harcamıyor. Kadınlar da bir, iki defa sabrettikten sonra patlıyor. Ama haklılar gibi Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem. Kadınlar, ev hanımıyken, erkekler hanımlarına hiç para vermezken, işe başlayan kadının parası evin geçimi için zorla elinden alınıyor.

Zorla alınmasa bile kadını, evinin geçimi için zora koşuyorlar eve hiç bir şey getirmeyerek. Daha buna benzer neler neler var...

Ya da ümmetinin erkeklerine maddi olarak o kadar çok yük yüklüyorlar ki... "O bilezik, o mobilya, o ev... o ... o... o..." diyerek erkeğe itaat etmeden yaşayan, kocasına gereken değeri vermeyen kadınlarımız o kadar çok ki...

Ey eşlerine en iyi davranan Sevgilmiz; Birbirlerini aldatanlar, zina batağına saplananlar, gece-gündüz içip geldiğinde ailesine zarar verenler, evlendiği hâlde kocasından uzak duranlar, çocuklarıyla ilgilenmeyenler...

Ey Her Yeri Ziyasıyla Aydınlatan Nûr'umuz! Evlilikler çatır çatır çatıyor, mutluluk kalmadı.

Mutluluk sadece sözlüklerde öğrenmek isteyenler için. Rüyalarda olur mutlu evlilikler diye konuşuyoruz.

Yalnızca filmlerde yaşanır zannediyoruz. Ya da sadece huzurlu evlilikleri geçmişte yaşamış insanlar buldu diye söyleniyoruz. Oysa o kadar basit ki mutlu olmak...

Her iki taraf birbirine değer verdiğini hissettirse, eşler yarışa girer sevgide, saygıda, sadakatte, fedakârlıkta...

Ama ey Resûlum, öyle olmuyor. Bir taraf hep sevgiyi, saygıyı, vefayı vs... önde tutuyor, hürmette kusur etmiyor; diğer

taraf ise tam bir sömürücü konumunda. Doğal olarak evlilikleri tam bir ızdırap. Verilen nefes, sonuna kadar beraber teneffüs edilmek istenmiyor. Ayrılıklar peşi sıra geliyor.

Ey “Zorlaştırmayımız, kolaylaştırmız” diye buyuran Canımız!

Ayrılıklar oluyor ama ayrılışlar medenice uzaklaşmıyorlar birbirlerinden. Hayırlısı böyleymiş denilmiyor. Tehditler, kurşun gibi sıkılıyor gönüllere. Birbirlerini karalama çalışmalarını kirletiyor kalpleri, iftira sahtekârlıkları ruhları intikam alma öcüyle yaşıyor.

Ey Nebim

İyice yesripleştik. Pislik çukurlarına düştük, günahlarımız giderek çoğalıyor. Ne olur Veda Tepe'lerinden bizlere de kardeşlik getir, çağ aç Medine'nde açtığın sevgi dolu hicretin gibi, kalplerimizdeki cahiliyet devrini doğumun gibi kapat.

Duaların yükselsin Ötelere, değişsin Nûr'un Nûruyla evler, mutluluk dolsun evlere, sevin sin pırl pırl bakan gözlerle çocuklar, yeniden âşık olsun Allah için eşler birbirine... Âşık olsun eşler, Gül-i Muhammedim Senin gül kokan terin aşkına...

Ey İlmîyle Evine Nûrlar Saçan Kandil!

Senin evinde ne güzel yetişti Hz. Fatma, Hz. Rukiye, Hz. Zeynep, Hz. Gülsüm, Hz. Âişe, Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin, Hz. Enes, Hz. Zeyd... Daha niceleri... Nûrum, Senin Nûrunla nûrlandı onlar da. Rabbimiz de Sana şöyle hitap etti:

“(Ey Resûlüm!) Ailene namazı emret,(kendin de) ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz.(Bilakis)Seni biz rızıklandırıyoruz. (Güzel) âkıbet, takvâ (sahipleri) içindir.” (*Tâ-Hâ Sûresi, ayet: 132*)

Ey Gönlü Gül ve Dili Gülistan Olan Sevgili

Sen, ailenin en küçük yapı taşı ve çok önemli, büyük bir kurum olduğunu bilerek her bireyle farklı farklı ilgilen-
din.

Torunlarınla oynadın, en güzel binek oldun, onlara dua ettin. Kızlarının sevinçli ya da üzgün zamanlarında hep onların yanında oldun.

Eşlerini de hiç unutmadın, onları ikinci plana atmadın. Kimisiyle şakalaştın, kimisiyle derdini paylaştın.

Hız. Âişe anamızla yarıştın berabere kalarak. Tebessüm ettin, tatlı söz söyledin. Onlara zor gelen her şeyde yardımcı oldun. Kimsenin kalbini kırmadın.

Ya Resûlullah,

Eşlerinin ve çocukların maddi ihtiyaçlarını karşılamamanın yanında onların manevî dünyalarına da koştun. Yüce Mevlâ'mız şöyle buyurdu:

“Ey imân edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateşten koruyunuz.” (*Tahrîm Sûresi, ayet: 6*)

Ey Yâr

Senin ilmin güzeldi, Senin ilminle güzelleşti hane-i saadetin... Senin varlığın, ilimlerin doğmasına sebep oldu.

Senden bin dört yüz sene önce öğrendik çocuk eğitimini, ilmini... Şöyle seslendin annelere, babalara:

“Yedi yaşına gelen çocuklarınıza namaz kılmayı emrediniz.

On yaşına geldiklerinde kılmazlarsa dövmek vb. şekillerde cezalandırınız.

Oğlan ve kız, bir yatakta yatıyorsa yataklarını da yedi yaşında ayırınız.”

Sultanım,

“Ağaç, yaşken eğilir.” atasözümüz, Senin sözünün bir bakıma izahı sanki. Küçük yaşta ne öğrenilirse taşa kazınılmış gibi bir iz bırakıyor adeta.

Ey Can ve Canan Olan

Kimimiz artık ilimle uğraşmaktan yorulmuş, çok çalışmışız(!).

Kimimiz de işi, gücü, mesleği, parayı ele geçirmenin vermiş olduğu rahatlıktan dolayı okul bittikten sonra elimize bir kitap değil bir sayfa, bir yazı alıp okumaktan bile aciz konuma gelmişiz. Bilginin sadece okullarda öğretildiğine inanıyoruz nedense.

Okuldan sonra da kendimizi yenilemek adına hiç çalışmıyoruz. Evde dinî, ilmi vb. konuşmalar yapmak yerine artık gümbür gümbür televizyon sesleri geliyor. Şimdilerde herkesin ayrı odası va ve hatta ayrı tv, bilgisayar, cep telefonu... Ve daha fazlası...

Güya, ondan bir şeyler öğreniyormuşuz(!) diziler, filmler, paparazzi programları insanlığımıza ne kazandırabiliyorsa?

Dövüş, kan, aşk vs... filmleri, anne-babasıyla oturup küçücük, tertemiz beyinler de izliyor ve kirleniyor.

Ebeveynler de bu tarz şeyleri izlemelerine müdahale bile etmiyorlar Sevgili. İzlesin, hayatı öğrensın diyen nice aileler var.

Çocuklar bunları izleyince Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem, bir görsen ufacık çocukların konuştuıkları

sözleri. Büyümüş de küçülmüş gibi hiç ağza alınmayacak küfürler savruluyor.

Bir görsen ellerinde kitap yerine erkeklerde oyuncak tabanca, kızların da çantalarında makyaj malzemeleri... Kimisinin de yüzü rengârenk.

Ey Çocuklarını Çok Seven Sultanım

Bilimsel, dinî, ilmî, fennî çalışmalar kayboldu neredeyse. “Üzüm, üzüme baka baka kararır mış.” misali, büyükler neyse çocuklar da öyle oldu.

Evde de anne ile baba arasında tam bir ikilik yaşanıyor. Annenin çocuğa söylediği bir şey hakkında baba korumacı bir tavır takınıyor.

Aynı tutumu baba sergilediğinde de anne, korumacılık içine giriyor. Hâlbuki bir şeyler söyleyen taraf, çocuğun iyiliği için söylüyor ama diğer taraf toz konacak zannederek bir şey söyletmiyor.

Oysa Sevgilim, eğitimde çocuklar üzerinde korumacı davranış içerisine girmek çocuğun kişilik gelişimini olumsuz etkiliyor.

Anne-babanın korumacı tutumu karşısında da çocuklar, neyin doğru neyin yanlış olduğunu öğrenmeden hayata atılıyor.

Sonuç, yine başarısız ve silik kişilikli bir fert...

Bu birey evlendiğinde de mutsuz bir ailenin temelini oluşturacak.

Ey Sevgili;

O kadar artmaya başladı ki, günden güne çocukların küçük yaşlarda sigara, alkol, eroin vb. kullanması.

Babalar şimdiler de gurur duyuyor “Oğlum, erkek adam oldu.” diye karşılıklı sigara, alkol içiyor. “Şerefe” diyerek başlayan zehirlenmeler, bir tek kişinin hayatını kirletmekle kalmıyor, o çocukların ileride evlenince ailesinin de mutsuzluğuna sebep olacağını göremiyor ya da görmek istemiyor oğluna o lânet pislikleri içirirken.

Ya da kimi yerde arkadaşları neden oluyor. “Bir kereden bir şey çıkmaz.” diyerek körpe fidanlarımızı zehirliyorlar.

Canım Efendim, bazı kişilerde kurumlaşmış gibi bir şey artık. Okulların içlerine kadar girerek o tertemiz çocuklarımızın dünyasını kirletiyorlar eroinlerle, kokainlerle.

Onların üzerlerinden para kazanıyor akıllarınca(!). Oysa bir bilseler belki ebedi cehennemini kazanabileceklerini.

Ey her şeyde en Hayırlımız;

Sana anlattıklarım, duyduklarım ya da gördüklerimin küçük bir kısmı. Bilmiyorum ki, daha neler oluyor?

Ne canlar, nasıl canından oluyor; daha niceleri, nasıl canlara kıyıyor.

Ey İlimde En Hayırlımız!

Annelerin, babaların ve çocukların duana çok ihtiyacı var.

Annelerin-babaların, çocuklarının eğitim ve öğretimiyle ilgilenmesi için Âlemlerin Sahibine, niyaz eder misin?

Senin duaların kabule en yakın Allah’ımızın katında. Lütfen, dua et, anne-baba, çocuklar ve ileride anne-baba olacaklar için...

Ey Annesinin Gülü

Annen, Seni dokuz ay karnında taşıdı Senin Nûr'unla beraber ve Sen şereflendirdin sonra dünyayı varlığınıyla.

Öyle bir geldin ki dünyaya, Senin doğuşunla doğdu dünya yeniden. Putlar yere devrildi, sönmeyen ateş söndü, göl kurudu, isyanlar ve nankörlükler öldü. Bereketlenmesi gereken yerler Senin yaratılışınla bereketlendi.

Arştan aldığın Nûr vardı alnında parlayan ve annen de üzerine titrerdi Senin. Annen Sana karşı çok merhametli ve fedakârdı.

Hani Sen doğduktan sonra Mekke'de salgın vardı da, annen Seni salgından korumak için sütanneye vermişti. Kim bilir, ne kadar zordu annen için Senden ayrılmak?

Belki içi kan ağlaya ağlaya verdi ama vermek zorundaydı...

Ya Resûlullah;

Ve yıllar sonra, kendisine en iyi davranılması gereken kim sorusuna üç defa "Anne"dir diyerek anne hakkının ne kadar önemli olduğunu yüzyıllar sonra bizlere duyurdun.

Annenin vefatıyla anne sevgisinden mahrum kaldın ama onun hakkını hiç unutmadın. Belki çocukluk, delikanlılık

çağında belki de orta yaşlarında annenin olmayışını hissettin. Yalnızlık derinden sardı belki Seni.

Çocuklar, anne derken annelerine, kim bilir Seni ne kadar bir hü zün kapladı. Ama ey Sevgilim Sen, Rabbimizin varlığıyla mutlu oldun, coştun, huzur buldun. Hissettirmed i Yaradan Sana, şimdiki çocuklar gibi anne yokluğunu.

Ey Gülüm

Amine annen gibi sütannen Hâlîme'yi de unutmadın. Kıtık zamanında Hz. Hatice validemizle yardım ettin ona.

Derdine derman oldun. O, vefat ettiğinde ellerinle defnettin O'nu ve O'na dualar ettin.

Ey Güllerin Efendisi,

“Cennet, anaların ayakları altında.” olmasına rağmen Senin gibi vefalı değiliz annelerimize...

Senin gibi ellerimizi yöneltip dua etmiyoruz Rahman'a. Rabbimiz de şöyle buyurdu ey Sevgili insana:

“İnsana, ana-babasını (gözetip, onlara iyilik etmesini) de tavsiye ettik. Anası onu, zayıflık üstüne zayıflık çekerek (karnında) taşımıştı. (Sütten) ayrılması da iki sene içinde olur. (Bu yüzden); “Bana şükret! Ana-babana da!” (diye tavsiye ettik). Dönüş ancak banadır.” (*Lokmân Sûresi, ayet: 14*)

Ey Sevgili!

Rabbimiz buyuruyor iyilik yapmamızı annemize ve babamıza. Ama biz neler yapmıyoruz ki? İsyân üstüne isyanlar, nankörce davranışlar, kalp kıran sözler, kaba tutumlar...

Hâlbuki ya Resûlullah şöyle bir düşünsek hakikatleri... O kadar açık ki ey Sevgili... Hizmette kusur edilmeyecek üç sevgili: Allah, anne ve baba. Sözlüğümüz bile bunu onaylıyor sanki alfabetik sıralamasıyla: Allah, anne ve baba.

Tıpkı zamanında kılınması gereken namazımız gibi... Ve belki de zamana an kala her şey bitmiş olacak...

Namazı kılmayanlara ya da zamanında onu ifa etmeyenlere bir tokat gibi çarparacak elinin tersiyle namaz, din gününde. Belki o gün, namaz kılmayanlar için namaz günü olacak. Kim bilir? Ve belki de zamana an kala her şey bitmiş olacak...

Ya Resûlullah;

Sen buyurdun ki: “Büyük günahlar şunlardır; Allah’a ortak koşmak, ana-babaya itaatsizlik etmek, haksız yere adam öldürmek ve yalan yere yemin etmektir.”

Ve bizler itaatsizliğin belki de doruğunu yaşıyoruz. Sana bunları yazdığım gün, bir anahtarcıya girmiştım ve orada şöyle bir cümle okudum: “Bir aileyi, hayırsız evlat yıkar.” diye.

Neden acaba diye tefekküre dalınca itaatsizliğin diz boyu olduğu, saygının olmadığı bir yerde artık elden, ayaktan çekilmeye yüz tutmuş anne ve babalar ne yapabilir ki diye düşündüm ve dudaklarımdan şöyle bir dua çıktı:

Rabbim, beni ve neslimi namaz kılanlardan, Sana ve Peygamberine itaat edenlerden eyle. Her şeyin hayırlısını ver. Bize verdiğin ve vereceğin çocuk ya da çocuklarımızın hayırlı kul, hayırlı ümmet, hayırlı insan, hayırlı vatandaş... olmasını nasip et.”

Ey Babaların En Hayırlısı

Cahiliye devrinden çıkmış ümmetinin erkeklerine, hanımlarına iyi davranmalarını emrettin. Kadınların zayıf yaratılışı olduğunu buyurdun ve kadınları yücelttiler, değer verdin. Kendisine iyilik yapılması gereken kişi için üç kere anne dedikten sonra babaya hürmet etmemizi buyurdun ve şöyle seslendin bizlere;

“Hiçbir çocuk, babasının hakkını gerektiği gibi ödeyemez. Eğer onu, köle olarak bulup hürriyetine kavuşturursa babalık hakkını belki ödemiş olur.”

Ey Sultanım!

Sen, hiç babanı görmedin. Nur'unu taşıdı O ve Sen dünyaya gelmeden göçüp gitti. Baba olmaya çalıştı bir yandan deden Hz. Abdulmuttalip.

O da ebediyete geçince, baba sevgisi vermeye çalıştı ama Ebu Talip. Belki de tüm bunlara rağmen baba sevgisi nasıldır, ne demektir bilemedin ve tatmadın o duyguyu.

Dolduramadı kimse babanın yerini, kim bilir? Sen dolduramayacağını bildiğin için de çok güzel sözlerinle mühür bastın, damga vurdun ümmetinin beyinlerine, kalplerine ve “İyiliklerin en iyisi ve güzeli bir kimsenin baba dostunu görüp gözetmesidir.” dedin.

Ey En Hayırlı Evlat

“**A**na-babasının veya onlardan birinin ihtiyarlık zamanlarına yetişip de gerekli hizmette bulunmama sebebiyle Cennet’e giremeyen kimsenin burnu yerde sürtülsün.” diyorsun Sen.

Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem,

Senin bu sözüne ters davranan nice insanlar var... Günümüzde o kadar çok ki, anne-babasını huzurevine terk edip giden ve yıllarca nasıl oldukları için bir kere bile aramayanlar...

O kadar çok ki, onların emekli aylıklarına el koyanlar... O kadar çok ki, yemeyip yediren, giymeyip giydiren anne-babalara şimdi bir dilim ekmeği çok görenler, o kadar çok ki...

Anne-babası konuşunca onların konuşmasından rahatsız olup başka odaya giden, o kadar çok ki... “Sen sus, ne bilirsin sen?” diye konuşmasına müdahale edenler, o kadar çok ki...

Karı-koca arasında “ya onlar ya ben?” deyip birbirlerini zora sokanlar... Daha niceleri... Oysa anne ve baba ne kadar kıymetli...

Rabbimiz buyurur ki:

“Ve Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemizi ve ana-babaya iyilik etmeyi emretti. Eğer onlardan biri veya her ikisi, senin yanında ihtiyarlığa erişirse, sakın onlara “öf!” bile deme! Onları azarlama ve onlara güzel söz söyle!” (*İsrâ Sûresi, ayet: 23*)

Ey Gülüm!

Bazen anne-babaya saygısızlık, hürmetsizlik, itaatsizlikten ve benzeri suçlardan dolayı Ebrehe ordusunun üzerine atılan taşlar gibi üzerlerimize taş yağacağından korkuyorum ve bundan sığınyorum Rabbime. Gönüllere merhamet akıt Allah'ım, diyorum.

Ey Canım Efendim;

Dua eder misin ileride kendileri de anne-baba olacak ümmetin için? Dua eder misin kalplerin yumuşaması için?

Ne olur ey Sevgili, bereketlenip akan sular gibi o mübarek parmaklarının arasından bizlere de rahmet gelsin, merhamet edilsin.

Anne-babalarımızın vesilesiyle Cennet'i kazanalım ve orada gül Cemal'inle müşerref olalım. Duanla Allah'ın razı olduğu kulları olup O'nun da Zat-ı Zül Cemal'ini görenlerden olalım ve şu duayla duaya duralım biz de:

“... Rabbim! (Onlar) beni küçük iken nasıl (merhamet edip) yetiştirdilerse, (sen de) onlara (öyle) merhamet eyle!” (*İsrâ Sûresi, ayet: 34*)

Ey Canım Peygamberim

Bütün kötülüklerin merkezinde de aile var diye düşünüyorum.

Aile içerisinde çocuklarımız iyi, düzgün ve kaliteli yetiştirilince sorunlar tek tek ortadan kalkacak gibi gözüküyor.

Ey Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem, Hani bir hikâye var. Baba, işten geldikten sonra çocuğunu lunaparka götüreceğine dair çocuğuna söz veriyor.

Baba, eve geldiğinde yorgun olduğundan onu parka götürmek istemiyor ve çocuğuna başka bir zaman sözü veriyor. Çocuk, gitme konusunda ısrar edince baba bulduğu bir haritayı yırtıp çocuğuna veriyor. “Sen, bu haritayı düzeltirsen seni lunaparka götüreceğim.” diyor.

Çocuğunun, haritayı düzeltemeyeceğini zannediyor. Ama kısa bir sonra çocuk, elinde haritayla geliyor ve baba şaşırıyor. Nasıl yaptığını soruyor.

Çocuk, haritanın arkasındaki insanı gösteriyor ve harika bir sözü hafızalara kaydediyor:

“Babacığım, haritanın ardındaki insanı düzeltince dünya kendiliğinden düzeldi.”

İşte Sevgilim, ilk sorun kendimizden başlamak. Kendimizi her yönümüzle düzeltmek, eğitmek ve geliştirmek.

Ey Çocuklarını En Çok Seven En Hayırlımız

Senin, oğulların vefat ettiğinde o mübarek gözlerinden yaşlar dökülmüştü. Merhametin ve o gül yüzünü islatan yaşlar, babalık duygusundandı.

Şimdi de bu ümmetinin çocukları için hatta anne ve babaları için merhametinden ağlar mısın, yalvarır mısın Rabbi-mize?

Duanla doyurur musun gönülleri, beyni ölmüş, kalbi kirlenmiş, yarından habersizlerin için? Tevbe ediyorum kendim ve onlar için Yaradanıma... Bu tövbemize Sen de iştirak et ki, duamız sevgiyle büyüsün, kabul edilsin ey Nebi...

“... Ey mü'minler! Hep birlikte Allah'a tevbe edin ki kurtuluşa eresiniz!” (*Nûr Sûresi, ayet: 31*)

Ya Resûlullah,

Çocuklarımız, Cennet çocukları gibi kötülüklerden uzak olsun. Anne-babalarımız, kendilerini ve çocuklarını Allah için daha iyi yetiştirmek ve eğitmek için ilimden ilime koşsun.

Ailelerimiz, güzel ahlâk Senin duan sayesinde öğrensin, huzur bulsun ey Gül dualı Muhammedim sallelahu aleyhi ve sellem.

Ey Yakınlarımı Gözetenlerin En Hayırlı Gözeticisi! Sen, o kadar vefalıydın ki, Hz. Hatice annemizin vefatından uzun yıllar sonra bile O'nun sohbet ettiklerine izzet-i ikrâmda bulunurdun. Hallerini, hatırlarımı sorardın. Mahallendeki, mes-cidindeki ve yakınında bulunan herkesin kolu kanadı olurdun. Rabbimiz hem Sana hem de bütün inanan kullarına buyurdu ki:

“... Mü'minlere (tevâzu) kanadını indir.” (*Hicr Sûresi, ayet: 88*)

Ey Sevgili

Eskiden aileler büyüktü, genişti. Evin içinde dedelerle, ninelerle beraber yaşanırdı ev bereketlensin, ahirete yatırım olsun diye.

Şimdi ise farklı bir dille çekirdek aile olmaya çalışıyoruz ve oluyoruz. Evde herkesin ayrı bir odası var.

Kimi zaman kimse kimsenin halini, hatırını sormuyor, bir derdi var mı yok mu bilmiyor. Güya medeniyiz.

Ey, Gönül Sultanım!

Geçmiş yıllarda sokakta, mahallede ve komşuluk ilişkilerinde hemen herkes birbirini tanırdı.

Ne zaman çok katlı binalar inşa edilmeye başlandı, o zaman insanlık birbirinden uzaklaşmaya başladı. Çok katlı bina demek modernlik demek bize göre.

Gülüm, binalarda değil ki sorun, insanlığın kalbinde. Hani Sen bir sözünde bir uzvun varlığından haberdar etmiştin bizleri ve o bozulursa bütün organların bozulacağını belirtmiştin. O uzvun da kalp olduğuna dikkat çekmiştin.

Ey Selamı Bol Olan Sevgili

“**S**iz iman etmedikçe Cennet’e giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Yaptığınız takdirde sizin birbirinizi seveceğiniz bir şeyi söyleyeyim mi? Aranızda selâmı yayınız.” diye buyurmuştu selâmlaşmanın ne kadar önemli olduğunu belirtmek için.

Selâmlaşırız, hal- hatır sorardık. Çünkü, Senden çok iyi öğrenmiştik bunların da bir sadaka olduğunu. Can çekişiyor selâmlaşmak, belki de bazı yerlerde cenazesini kaldırdık, gömdük toprağa. Âlemlerin Sahibi, hepimize buyuruyor ki:

“Hem bir selâm ile selâmlandığınız zaman, artık (siz) ondan daha güzeli ile selâm verin veya ona (aynı ile) mukabele edin. Şüphesiz ki Allah, her şeyin hesabını hakkıyla görendir.” (*Nisâ Sûresi, ayet: 86*)

Ama şimdilerde ey Sevgili, yan yana aynı koltukta gittiğimiz, arkadaşım dediğimiz insanın bile hüznünlü halinde “Ne-yin var? İyi misin?” gibi kısa bir sualle sıkıntısına ortak olmuyoruz. Belki de bizim o sorumuz, onun hüznüne bir nebze de olsa bir ilaç gibi gelecek.

Ey Cebrail'e En Yakın Elçi

“**C**ebrail, bana komşuya iyilik etmeyi tavsiye edip durdu. Bu sıkı tavsiyeden neredeyse komşuyu komşuya varis kılacağımı zannettim.” diye çok nadide bir söz söylemiştin bizlere.

Komşunun önemini de bu sözünle iyice bellemeye çalıştın. Ama Can Muhammed'im sallelahu aleyhi ve sellem, komşularımızla hemen her gün bir bardak çay içtiğimiz halde bu komşuluk ilişkisi sadece yemede, içmede kalıyor.

Asıl amacımız, ziyaret olmuyor. Sağlık durumlarını, nice olduklarını sormuyoruz. Cana can katamıyoruz.

Ey Kudreti Sonsuz Rabbimin Habibi!

Pek çok komşumuz var elinden tutulacak, yardım edilecek. Kollanıp gözetilecek gözü yaşlı, gönlü kan ağlayan nicelerimiz var.

Kimi evlerde yetimler, öksüzler barınıyor. Kimisinde hayata tek başına bırakılmış kimsesizler yaşıyor, terkedilmişler yaşıyor.

Dertlerine derman olamıyoruz onların. Görmezlikten geliyoruz onları. Evimizdeki fazlalığı vermiyoruz onlara, yarısını bölüp kardeş payı yapmıyoruz. Tebessüm ettiremiyoruz yıllardır hayat küskün gözlerine. Heyecanı tattıramıyoruz unuttukları kalplerine.

Ey Sevgisine Nice Canlar Feda Edilecek Yâr

Bir kurban bayramında evine geldiğinde Hz. Âişe validemize, kurbanı ne yaptığını sormuştun. Annemiz, biraz bırakıp gerisini dağıttığını söylediğinde Sen, cihana damga vuran bir söz söylemiştin: “Verilenler bizim.”

Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem,

Bizler bilemiyoruz verdiklerimizi meleklerin kaydettiğini ve yarın onlarla Huzur-u İlahi'ye çıkacağımızı.

Öyle bir para, mal, mülk vs. biriktirme hırsıyla yaşıyoruz ki ne yapacaksak biriktirilenleri. Galiba biriktirenler, kabre götürüp orada harcayacaklarını zannediyorlar(!)

Ey Sevgilinin En Sevgilisi!

Yetimler, öksüzler Senin, onların başlarını bir kere okşayışla hayat bulurlardı. Senin saçını okşadığın çocuk, diğerlerinin arasında hemen bilinirdi.

Ne kadar Hayat'sın ki hayata bir anlam katıyorsun. Gö-nüllere, kalplere sevgi akıtıyorsun. Ruhları, adınla dinlendiriyorsun.

Ey Kur'an'a Âşık Sevdalı

Kur'ân aşkına gel. Gel de sevinsin Suya hasret sevdalı gönüller, yetimler-öksüzler, düşkünler, zor durumda olan herkes.

Hepsi Seni bekliyor Ey Sevgili. Biz, merhem olamıyoruz gönüllerine. Dua istemedikleri halde küçükken torunlarına ettiğin dua gibi ve Senden dua isteyip de o aç gönüllere duayla cevap verdiğin gibi biz de Senden dua bekliyoruz ey dua edenlerin en Hayırlısı.

Ey Akrabalarımı En İyi Koruyup Gözetenimiz! Sen, koyun kestiğin zaman “Ondan, Hatice'nin akrabalarına da gönderin.” derdin. “O, şöyle idi diye özelliklerini sayar ve çocuklarım O'ndan oldu.” diye O'na iltifat ederdin.

Huveylid kızı, biricik zevcen, göz nûrun Hz. Hatice'nin vefatından sonra O'nun yakınlarını koruyup gözetledin ve :

“Bir kimse rızkının çoğalmasını isterse akrabasını kollayıp gözetsin.” diyerek bizlere örnek oldun.

Ey On Sekiz Bin Âlemin Mustafa sallelahu aleyhi ve sellemİ!

“Fakirlere yapılan tasadduk bir sadakadır ama akrabaya yapılan ikidir; biri sıla-i rahim, diğeri sadaka.” diye buyurdun ve öyle bir seslendin ki yüzyıllar öncesinden bizlere yeni bir bilgi daha öğrettin canım öğretmenim.

Hani Hz. Hatice'nin kız kardeşi Hale bir gün yanına gelmek için izin istemişti ve Sen O'nun sesini duyduğun zaman duygulanıp "Allah'ım, bu Huveylid kızı Hale'dir." demiştin. Belki Sen, sevgili eşinin sesine benzediği için duygulandın.

Belki de çocuklarının annesi, biricik eşinin kız kardeşi, Senin akrabın olması sebebiyle bizlere akrabalığın ne kadar önemli olduğunu öğretmek için O'nun Seni ziyaret etmesine sevindin.

Nasıl sevinmezsin ki ey Sevgili, biricik glnn, can yoldaşının kız kardeşi gelmiş yanına? Sen yle merhametli ve duygu dolu bir insandın ki ufacak, kck önemsiz diye bir Şey yok Senin için. Sana yapılan her güzel Şey Seni sevindirmeye yetiyor. 'Ah' diye bir i geçiriyoruz içimizden kk mutluluklarına Şahid olunca...

Biz de Senin zamanında yaşasaydık da hiçbir Şeyimiz olmasaydı, tereddüde girmeden Ebu Bekir'in Müslümanlığı gibi her Şeyimizi Sana feda edebilseydik. Ama yine de mitliyiz.

Senden asırlar sonra gelen bu gaflet içinde yaşayan metin Seni göremese de belki yaptığımız minicik Şeyler bizim için Seni telerden tebessüm ettirebiliyordur, bilinmez ki... İnşallah, mutlu olacağın, sevineceğin bir Şeyler yapabiliyordur.

Ey Hadisleriyle Gönüllerimizi Dolduran Sultanımız

Senin yaptığın gibi yakınlarımızı, akrabalarımızı artık bizler ziyaret etmiyoruz. Kimimiz yılda bir defa görüyoruz akrabalarımızı, kimimiz de yıllarca görmüyoruz onları.

Sen: “Akrabalık ve Müslümanlık bağı arşa tutunarak şöyle demiştir: Beni koruyup gözeteni Allah koruyup gözet sin. Benimle ilgisini kesenden de Allah rahmet ve ikramını kes sin.” diye buyurdun ve öyle bir buyurdun ki: “Benimle ilgisini kesenden de Allah rahmet ve ikramını kessin.” sözü neredeyse çoğumuza hitap ediyor.

Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem,

Senin bu sözüne binaen belki de Allah muhafaza, bizlerden rahmet ve ikram kesildi.

Çünkü aldığımız milyonlar, milyarlar yetmiyor bizlere. Hep gelecek aya erteliyoruz borçlarımızın bitecek olmasını, yapacak olduğumuz iyilikleri ve hayalleri...

Ey En Hayırlımız

Sen, “Gerçek iyilik, kendisinden alakayı kesen akrabayı ziyarettir.” diye buyurdun.

Bizler nasıl düşünüyoruz biliyor musun? “O gelmezse ben de gitmem.” Böyle bakıyoruz hayata, tabir-i caizse at gözlükleriyle...

Hani Sen bir hadisinde: “Akrabayla ilgisini kesen Cennet’e giremez.” demiştin ya ne kadar kötü bir şey akrabayla ilgiyi kesmek, görüşmemek. Cennet’ten uzak kalmak demek.

Akrabayla görüşmemek demek ey Sevgili, Cennet’te Senle beraber olamamak demek...

Senin gül yüzünü görememek, sohbetlerine katılamamak demek... Kim bilir, ne gibi acılar çekmek demek olacak?

Ey Gülüm!

Bazılarımız hiç gitmiyor akrabalarını ziyarete. Akraba demek ‘masraf’ demek...

Akraba demek zorunlu alınması gerekli olan ‘hediye’ demek... Daha ne demek kim bilir diğerlerimize göre?

Ey En Güzel Sözlümüz

Bazılarımız da akrabalarıyla iç içe yaşamasına rağmen ‘of’layarak ‘puf’layarak gidip geliyor ziyaretlerine ya da davet ediyord evine...

Bir de ondan sonra sohbetlerimizin adı, diri diri et yemek oluyor. Nam-ı diğer: Gıybet...

Sevgili, akrabaların mesafeleri azaldıkça dedikodu, gıybet, iftira da artıkça artıyor. Böyle olunca da arada pek çok küslükler meydana geliyor.

Ya Resulûllah,

Hani Sen bir gün mescitte otururken sert bir üslupla: “Ak-rabası ile arası iyi olmayan aramızdan çıkıp gitsin.” demiştin de bir genç, kalkıp dargın olduğu teyzesiyle barışıp geldikten sonra Sen devam etmiştin:

“Çünkü akrabası ile bağıni koparan bir kimsenin olduğu meclise Allah, rahmet etmez. Düşünün bir kere: Aramızda bir ya da birkaç kişinin şu anda akrabası ile arası yok ve onların yüzünden hepimiz Allah’ın rahmetinden mahrum kalıyoruz.”

Ey En Sevgili

Akrabalarımızla, dostlarımızla muhabbetimizin artması ve onlara karşı saygı ve hürmette bulunabilmemiz için az yemekleri bereketlendiren o mübarek ellerini açıp bizlere dua eder misin?

Bu ümmetinin akrabalık çehresinin değişmesi için yalvarır mısın Rabbimize? “Amellerin en hayırlısı; iman, sıla-i rahim ve maruf-u emir” sözünü yerine getirebilmemiz için en çok Sana ihtiyacımız var ey Can...

Cennet’te Senle beraber olabilmek için akrabalarımızla ilgimizi kesmememiz gerekiyor ve Senin dualarına muhtacız Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem...

“Cuma gecesi, bütün ameller Allah’a arz edilir. Fakat sıla-i rahmi terk edenin ameli geri çevrilir.” diyorsun. Senin dualarınla inşallah amellerimiz kabul edilir. Allah için akrabalık bağlarını en güzel şekilde korumak nasip olsun. Rabbin amellerimizi kabul etmesi niyazıyla...

Sana Son Sözlerim Ey Sevgili

Ey Yaratılmışların En Hayırlısı!

Hatice-tül Kübra'n gibi bütün malımızı, mülkümüzü Senin için Sana feda edemedik. Yardım edemedik, destek olmadık Sana.

“Allah’a hamdolsun ki, bunların hepsi Hz. Peygamber ile beraber savaşırken oldu.” diyemedik Rabbimizin dini uğrun-da bütün vücudu kılıç yarası olan Zübeyr bin Avvam gibi...

Atılan taşlara siper olmadık. Seninle dalga geçenlere öz-lü ve köklü bir laf söyleyemedik. “Muhammed yine bir sihir yaptı.” diyenlere karşı göğsümüzü gere gere “O söylediyse doğrudur.” diyemedik Sıddık'ın gibi...

Allah'ın varlığını ve birliğini haykırarak gönüllere duyura-madık Faruk'un gibi... En güzel ve en önemli mucizen Kur'ân-ı Kerim'i arkadaşlarının öğretmek için hicret ettiği gibi gidemedik uzak ya da yakın yerlere.

Abdest suyunu kapışamadık, saçının telini almak için ya-rışamadık arkadaşların gibi... Her şeyimiz feda edemedik se-ve seve onlar gibi.

“Kim ki kanım kanına karışmış bir insana bakmak istiyorsa Mâlik bin Sinan'a baksın.” sözün Uhud günü kalpleri titretti ve kanının bir damlasının yere düşmesine tahammülü olmayan Canlar gibi can olmadık Senin uğrun-da, canımız uğruna...

Ya Resulullah,

Çok günahkârız, çok kusurumuz var. Bilip de uygulamadığımız ve yapmadığımız o kadar çok ameller, ibadetler, zikirler, sünnetler var ki...

Namazın önemini ve niçin namaz kılmamız gerektiğini biliyoruz ama namaz kılmayanımız çok. Orucu biliyoruz ama tutmuyoruz. Kendi kalbimizin kırılmasını istemiyoruz ama başkalarını çok rahat üzüyoruz.

Allah'ı zikretmenin ne kadar ulvî bir ibadet olduğunu biliyoruz ama O'nu zikretmek yerine gıybet etmek nedense daha kolay geliyor. Birbirimizin hayırhahı olmak için uğraşmıyoruz.

Ey Ayağının Tozuna Yüzümü Sürmek İstedğim Sevgili!

Sünnetlerini nedense önemsemiyoruz ve sonralara erteliyoruz. Meselâ yemek yerken, su içerken “Bismillah”la başlanıp “Elhamdülillah”la bitirmemiz gerektiğini bilmemize rağmen söylemiyoruz.

“Tebessüm etmek sadakadır.” sözünü ağzımızda sakız yapmış olsak bile tebessümden kilometrelerce uzağız. İyiliği tavsiye etmiyoruz, önermiyoruz bilmeyen kalplere. İyilik ve tebessümün yerine: “Aman onlar ne anlar iyilikten, güler yüzden? Elinden geldiğince sert ol.” diye kandırıyoruz kendimizi.

Ey Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem, Buna benzer daha neler neler... Utanıyorum Sana bunlardan bahse derken...

Ey Âlemlere Nûr Katan Sevgili!

Nûr'unla Nûr'a gark oldu evler, dünya, evren, âlem... İmanla coştı bütün kalpler. Sana müptelâ oldu her kesimden, her yaştan, her gönülden insan...

Senin sevginle yanan şu kalplerimize geliversen de bir ab-ı hayat olsan... Tutsak olmuş, esir kalmış, satın alınmış, şu mad-diyata köle olmuş vicdanlarımızı gelişinle azad ediversen.

Hür olsak Allah rızası için... Egemenliğimizi yaşasak ve tatsak maneviyatın içine dalarak. Yüzsek engin denizlere rota çizerek. Karalanmış, çizilmiş ve belki de yırtılmış insanlığımızı yeniden bulsak Senden.

Kalp aynamızı parlatsak Senle beraber tevhidlerle, tehlillerle... Nur'un vesilesiyle hep iyiliğin peşinden koşsak, yarışsak nefsimizle, tutunsak sınıksız Allah'ın ipine, O'nun Nur'una...

Ey Güzeller Güzeli!

Senin dualarınla bütün insanlığın kalbine hidayet nûru doğsa. Ezanlar okununca camiler, mescidler, evler kimse-siz kalmasa. "Lâ ilâhe illallah Muhammeden Resûlullah"-lar gönüllerde dolaşsa temiz kan gibi, soğukta titreyen bedenimiz gibi, hissetse bütün hücrelerimiz dikenin acısı gibi, açken doyan karnımız gibi, kuruyan dudaklarımız gibi...

Ramazan'ın bereketi gibi insanlar koşsa her daim, her zaman namazlara. Herkeste farklı bir heyecan olsa. Allahû Ekber nidaları pür dikkatle dinlenilse Bilâl-i Habeşlerin sesleriyle. Öpseler, kucaklasalar Kur'ânları, seccadeleri... Ağlasalar yıllardır gözyaşlarına hasret kalan seccadeler üzerinde...

Ey Gönüller Sultanı!

Günahlarımızın, kusurlarımızın affedilmesi için tövbe ediyoruz. Rabbimizin merhametine sığınıyoruz. Çünkü O: "Rahmetim, gazabımı geçmiştir." diye buyuruyor. Rahmet Sahibi'nin rahmet, merhamet ve affıyla kurtulanlardan olmak duasıyla... Lütfen Canım Efendim sallelahu aleyhi ve sellem, bizlere şefaet et. Kararan kalplerimize Nûr ol, Seni çok seviyoruz Efendim sallelahu aleyhi ve sellem...

Ey Kalpleri Kırmayan Sultan!

Kimsenin kalbini kırmadın. Elinde varsa verdin yoksa sonrası için söz verip yerine getirdin ve bu gün de biz Sana geldik. Ne olur bizleri de kırma. Boş çevirme Nur'unla nurlanmak isteyen kalplerimizi. Boş çevirme Sana sevdalı gönüllerimizi.

Ey Sevgili,

Çok muhtacı, çok ihtiyacımız var Sana. Yardım et maddi ve manevi temizlenmemiz için.

Duanla yükselt sözümüzü, özümüzü, ruhumuzu Rahman'a. Sana inanıyoruz ve Sana biat ediyoruz. Senin varlığınla var olduk, Sensiz varlığın bir hiç olduğunu bilip

Biz şahadet ederiz ki Allah'tan başka ibadet edilecek bir ilâh yoktur ve biz yine şahadet ederiz ki Sen Allah'ın kulu ve resûlüsün ey elçilerin en hayırlısı. Sana selâm, selâm, selâm...

SONSUZ SALAT SELAM OLSUN SANA...

SENİN ALİNE VE ASHABINA...

Ya Rabbim,

Bizi ve neslimizi bu dünyada Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem sözünden ve izinden; ahirette de iki dizininin dibinden ayırma...

ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN VE ALA ÂLİ SEYYİDİNA MUHAMMED.